

tojų draugijų nelaimių—stoka gerų sankrovos tarnautojų. Kaip darbuotojai, apie tą geriau nekalbėti, bet jų darbinimo rezultatas buvo toks, kad juos prašalino, rasta didžiausia betvarkė ir deficitas, kurį vos ne vos pavyko padengti. Tame pačiame kaip-tik laike vienas sankrovos savininkas, žinoma, vikrus prekėjas ir žmogus teisingas, padavė savo sankrovą, ir draugija pasikvietė jį savąją vestę, kuriai dabar klotasi kaip kokio burtininko rankose: žmonės aplinkiniai, pripratę nuo senai prie to naujo vėdėjo ir įtikėdami jam, pradėjo burius prie vartotojų draugijos rašyti ir dar didesniais burius pirkinėti. Dabar jau ir aišku, jog nėra ko bijotis už draugijos ateitį.

Vagabunda.
— Lietuvos žinios —

IS NAUJAMIESCIO, Pan. pav.

Sirvinskio smuklėn užėjo vaikinas M., kurį smuklės savininkas pavaišino alumi iš... atkintose bonkos. „M., išgėręs stiklinę, suprato, kad tai kažkoks nepaprastas gėrimas ir pradėjo kloti šeiminišką užvaidinimą, kaip kokio pamazgomis. Pasirodė, kad būta ne alaus, bet... paprasto žmogaus skistimo. M. apskundė siuklininką valdžiaus teisman, kuria me dalykas visai paaiškėjo. Mat, vieną naktį nakvojęs smuklėje vienas vaikinas ir gėręs alų, rytą, išeidamas, tarp tuščių bonkų palikęs ir vieną pilną. Šeiminišką, matydamas, jog pakeleivis paliko bonkoje neįgerstą alų, pasidėjo tai ant lentynos ir progai pasitaikius, pavaišino svečią.

Teismas pasmerkė Sirvinskį užmokėti 30 rubl. pabaudos.

T. Str.
— Viltis —

IS VABALNINKŲ, Panev. pav.

Sausio 2 d. iš Dumbliųų sodžiaus ūkininkas Paliokas, kuris gerai degtinę malkia, įtūžęs ant vietinio kamendoriaus F. Kemešio už tai, kad tas jam draugė ne sykį girtuokliauti, jėjo į bažnyčią ir sviedė į kunigų akmeniu. Kun. Kemešis buvo kaip tik prie altoriaus, mišpuras laikydams. Akmuo patalė į altorių, išvertė liktorius, nusklė gipsinius altoriaus padabinius. Žmonės, bažnyčioje besantieji, kone sudraskė kaltininko; kiti kunigai vos jį išgelbėjo iš įsiutusių minios nagų. Polti-jai, Palioka suėmėsi, rado jo kisenėje dar kokių to svarų akmenį. Visą šią žinią paduoda lenkų laikraštis „Gon. Codz.“.

— Lietuvos žinios —

IS VIEVIŲ.

Vievyj gyvenimas šaunus tik-tai palaidinams: gertuvių daugiau negu pavietinuos miestuos, o dievnamio kaip nėra, taip nėra. Žiemos metu retos sveikatos reikia, kad atvirame ore išstovėt porą valandų per pamaldas. Vyskupijos valdybą pri-dėrėjo neleisti vienu laikui aplinkinį statyt net tris bažnyčias. Nernaviskiai ir gerai galėjo dar palaukti. Vis šis tas ir nuo anos šalies būty tekę Vievio naujai, kol ten tikrai būtų reikėję.

Nuo keleto dienų Vievio valstiečiai pradėjo gauti laiškus ne iš krasos, bet iš valstiečių. Jai kitur su tuo bloga, tai Vievyj dar aiškiau. Pasiėmė kiti kito laišką ir fundyt! Kiti nemokės skaityt griebia sauja ir eina.

— Viltis —

IS LINKUVOS, Panevėžio pav.

Prėjusiais metais mes šiek tiek pasižymėjome: pradėjo kovo mėnesio susitvėrė vartotojų draugija—krautuvė sekasi gerai; pabaigoje liepos mėnesio buvo pirmutinis čia lietuvių vakaras—pasisekė gerai; metų gale susitvėrė kauniškas „Blaivybės“ skyrius. Turi jau apie 100 rubl. tiktai reikėtų 1911 m. taisyti skaityklą, raginant lampa. Bet to viso negana—stoka linkuviečių ir choro ir daug, daug kitų daiktų.

Girdėjęs ir regėjęs.
— Lietuvos ūkininkas —

IS NIČIUNŲ, Panevėžio pav.

Stumbriskio valstiečių nutarė šiemet skirstytis vienasėdžiais. Sodžius nemažas, susidedas iš 3 ūkininkų.

— Lietuvos žinios —

IS DEBEIKIŲ, Ukmerg. pav.

Sausio 14 d. liaudies namuose Aknystos dvarininkė P. Venclavičienė surengė šeiminišką vakarėlį Debeikių parapijos vaikams. Kadangi įėjimas į vakarą buvo be mokesčio, tad vaikų iš visur prisirinko pilna salė. Visųpirmą vaidinta buvo „Bėtiejaus stalinė“. Paskui vaikai užsiėmė tautiškais žaislais; gana tvarkiai, gražiai deklamavo (tik per daug balsiai), dainavo ir, kaip kas mokėjo, šoko; žodžių sakant, visa salė užė kaip bičių avilys. Rodos, visi vaikučiai buvo linksmi ir patenkinti žaislais.

Mažylis.
— Viltis —

IS PANEVĖŽIO.

Panevėžyje p. Tumašauskas, lietuvis, nuo rudens intaisė prie savo vaistų sankrovos vaistų vynu dirbtuvę. P. Tumašausko išdirbimo vynos skanus ir nebrangiai atsieina: 40—70 kap. už bonką. Vynu dirbtuvei labai sekasi. Abstinentalams, žinoma, vynos nepageidaujamas; bet paprastiesiems blaivininkams, vieton nešus rublines Kaukazo vynadiri-biams, geriau jau savąją pramoniją palaikyti. Gal savas vynos ir ne taip geras, bet užtat jis savas. „Motušės austas milelis už šilką gražesnis“, sako priežodis.

Svirno Žvynė.
— Viltis —

IS LINKUVOS, Panevėžio pav.

Linkuvoje, miesto gale yra „magazinas“—didelis namas. Jau kelis kartus rinkosi vyrai tartis, ar parduoti tą magaziną, ar ne; bet vis nesusirinkdavo, ir paliko namas neparduotas. Būtų dėlto gerai grūdus pardavus, bet namas turėtų palikti—būtų kur susirinkimai daryti, vakarai.

„Blaivybės“ valdyba jau išrinkta. Piningų sumesta arti 130 rubl. Reikėtų butinai įsteigti arbatnamis, ne pro šalį būtų ir raganos lampa. Norinčių veikti yra, tik kai-kurios klūtys neleidžia; klebonas nesistengia sušaukti susirinkimo. Barzda.

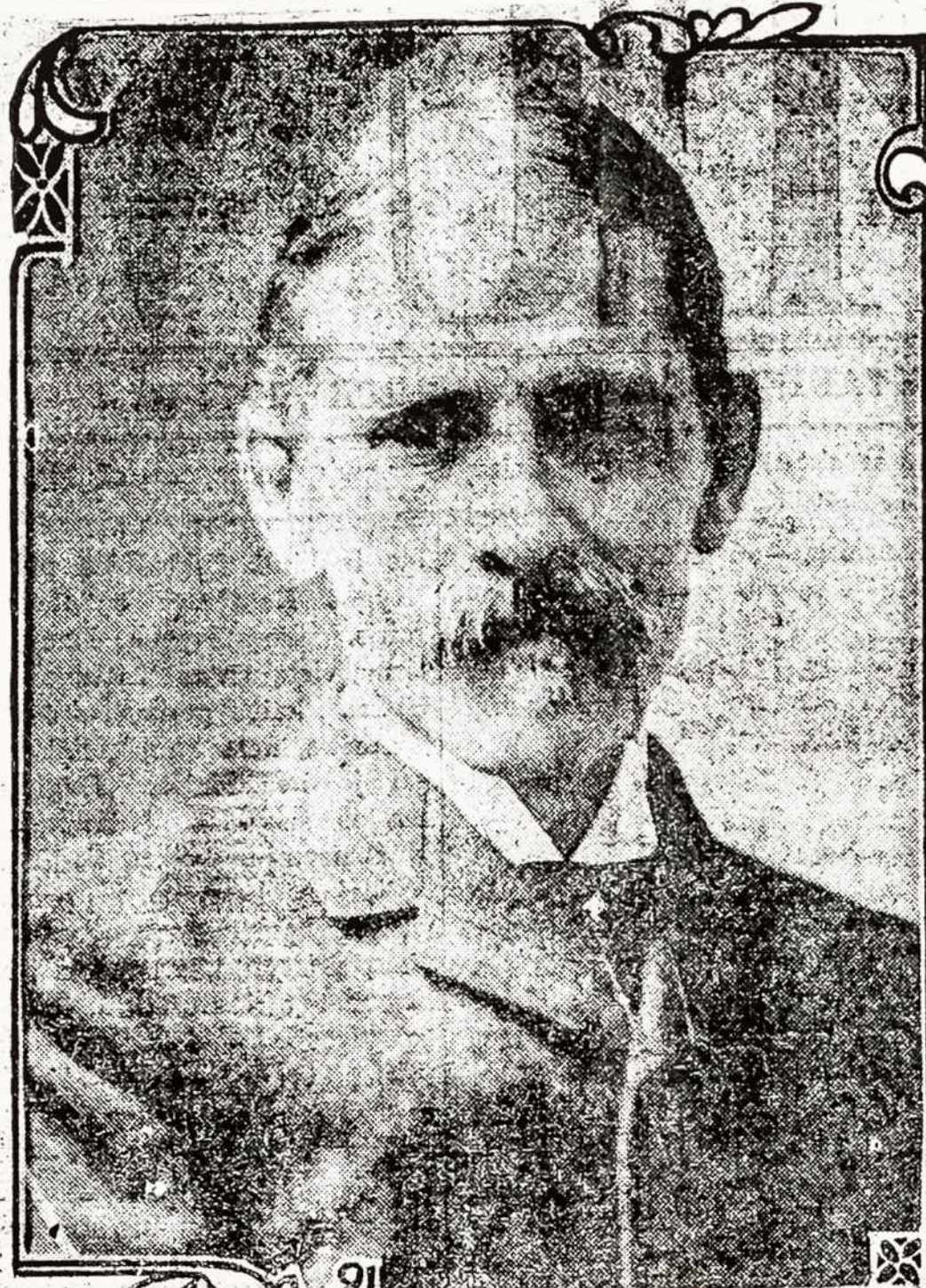
— Lietuvos ūkininkas —

IS LATVIJOS.

Latvijų laikraštija dabar yra užsiėmusi dviejų klausimų svarstymu: vienas—tai rinkimai į v. dumą; antras—tai rinkimai į Rygos miesto dumą. Pirmieji rinkimai skiriami, kaip žinoma, 1912 m. rudenį; antrieji gi bus 1913 m. pavasarį. Ypač Rygos spauda rūpinasi atstovų į miesto dumą rinkimu. Jau dabar paaiškėjo, jog sutartis, dviejų metų atgal padaryta tarp latvių konservatorių ir vokiečių, prie nieko neprivedė. Latviams vos pasisekė tuomet trečią dalį atstovų gauti, nes negalėjo vokiečiai-rusiskos daugumos pergalei, o vokiečiai dar pasirodė neuzganėdinti savo šalininkų-latvių elgimos rinkimuose. Jau tuomet, dveji metai atgal, progresyviska namų savininkų dalis buvo prieš susivienijimą su vokiečiais ir, jai būtų tuomet latviai neišskaldė savo spēkų į dvi dalis, būtų galėję, jai ir neapgalvoti vokiečių, tai bent laimėti dorišką pasiganėdinimą. Į atcinančius rinkimus ruošiasi dabar ir vokiečiai ir latviai: taip vieni, kaip ir kiti norėtų kuodaugiausia rinkikų turėti, o tuo tikslu kiekvienai šaliai namų savininkų skaičių padauginti. Latviai paskutiniiais laikais ėmė daugybę namų statydintis, kuriuo tikslu jie gauna užtektinai pinigų iš savo skolinamųjų įstaigų.

Teciau latvių skolinamosios įstaigos noriai suteikia pinigų tik dideliems trobesiams statydinti, todėl ir namų savininkų skaičius tarp jų ne taip labai didinasi. Tą matant, daug kas pataria skolinamosioms įstaigoms duoti paskolą ir mažesniems trobesiams statyti miesto pakraščiuose. Bent tokiu būdu skolinamos, skolinamosios įstaigos prisidėtų prie rinkikų skaičiaus padauginimo ir išpildytų savo tautišką priedermę.

Vokiečių gyventojų dalis veržiasi irgi prie to, kad miesto valdybą pasisektų savo rankose palaikyti. Jie laikosi didelėje vienybėje tarp savęs, ir jai latviai rinkikai nesusivienys, tai vėl galės pralaimėti. Reikėtų todėl stengtis visas klūtis pergalėti ir išdirbti bendrą finansinę ir ekonominę programą, kuri suvienytų latvių progresistus su lat-

VAN DYCK
įžymus Amerikos literatūros žinovas ir kritikas.

vais konservatorių. Tik tuomet gali būti kalba apie bent kokius laimėjimus.

J. Galdinas.
— Lietuvos žinios —

IS LONDONO.

Lietuviai turi čia ir savo klubą, kurs jau keliolika metų kaip gyvuoja. J. Judkevičiaus įkurtas. Po Jurkevičiaus buvo tą klubą paėmęs K. Šeštokas, o po jo—visa lietuvių bendrovė, kuri ir iki šiai dienai jį užlaiko. Kas priguli prie to klubo, turi nario mokesčio kas mėnuo mokėti po 4 pen.; kas narių mokesčio nemoka, tas už kiekvieną apsilankymą klube turi mokėti po 2 penų. Klube tame yra parlatvinėjami ir sveiginantieji gėrimai, yra laikomi parapijos, draugijų ir kiti susirinkimai ir renginiai šokių vakarai. Kiek teko girdėti, klubas šiais laikais duoda jau pelną ir pajų įnešėjams. Tik klube viskas brangiau kaip paprastose smuklėse. Dabar ir tvarka klube daug geresnė, nekaip kelis metus atgal. Klubas namas bendrovės nuomojamas, nenuosavas.

Kalnavertis.
— Lietuvos žinios —

IS GLASGOWO, ŠKOTIJOJ.

Cionykščių lietuvių gyvenime retai kas svarbesnio, idomaus amerikiečiams atsitinka. Nežinia kas kaltas: ar žmonės, ar marinantis Škotijos klimatas, nes veik išitus mėnesius per tirstas miglas per 10 pėdų nieko nematyti, miglos marina žmogų, beveik negalima atskirti nakties nuo dienos. Bet visgi ir tose miglose, būtų galima šis tas veikti. Net tokiose geležinėms replėms supaustose salyse kaip Maskolija visgi veikiama, arba sumanoma veikti. O čia, nors ir laisvesnė šalis, nieko negirdėti, išskiriant pasigėrusių vaidus, bei peštynes.

Glasgow kuopos „Sviesos“ draugija ir L. S. S. tarė surengti kokį vakarą naujų metų dieną bet vises sumanymas atlektu suėjo. Prieš Naujus Metus, sulaukę apskelbimų, kad Sviesos draugija viena parengia vakarą, nusiramino. Paskirtame laike, žmonių prisirinko nemažai, visi žingėdavo ką parodysi „Sviesiečiai“. Pradėjus muzikantams griežti angliška valcą, vienas—kitas pradėjo sukstis, ir taip pradėjo visas vakaras. Duvo tokių, kurie tikėjosi pamatyti kokį atmažą nors ant galo, bet veltui. Šokiai traukėsi nuo 6 val. vak. iki 6 ryto, daugumai pabodo.

Gaila, podrang ir gėla šviesiečiams, kad jie nieko daugiau nesumano apart šokių; juk šokių Glasgow ir be to netrūksta, nes beveik kas šeštadienis tai vienu, tai kitu ryšiu rengia. L. S. S. kuopa galima turti aciū, nes ji, nors rengia šokių, bet taip gi kas šventadienis rengia ir koncertus kuriose išgirsta žmonės kokių dainelę, deklamaciją, kartais kokią monologą; tai vis daugiau, negu nieko! Girdėt L. S. S. 4 kuopa miestelyj Mossend rengia 3-jų veik-

mų farsą „Audra Giedroje“. Veikalas statomas pirmą sykį Škotijoje.

Čia buvo, kaip sakytą, tirstos miglos, ir dieną reikia lianpos. Dėl miglų negali vaikščioti, kaip reikia traukiami. Todėl susimano darbai anglių kasyklose, nes nepristatoma vagonų.

A. Kiaučius.

IS AMERIKOS.

AFRIKOS ŽVERIS AMERIKAI.

Kadangi Amerikoje labai pakilęs mėsos kainos, tai netruksta čia įsipyki sumanyti turinčių žmonėms pagelbėti. Vienas iš valdininkų apgmenų biuro Washingtone, W. N. Irvin paduoda sumanyimą gabenti Amerikon laukinius Afrikos žveris: upinius arklius, antilopus, verblindus, žirafus ir čia tinkamose vietose paleisti tegul sau veistų kaip laukiniai. Sumanymas iš tolo išrodo geras, tik kas-zin, ar Amerikos klimatas tikty Afrikos žverims. Iš laukinių iš Europos atgabentų paukščių, nors klimatas Europoj rodosi mažai kuom skiriasi, prisivieš tik žvirbliai. Bandyta gabenti lakstingalus, bet visi atgabentieji išgašo, nes klimatas jiems netiko. Kitas dalykas yra—kas-zin, ar amerikoniui duoty veistiesi iš Afrikos atgabentius žverims, nes kaip iki šiol, jie vien naikino gamtos turtus: naikina girias, naikina ir žveris. Dar kokia 50 metų atgal vakarinės Amerikos preriųs laukėse bandos po 10,000 bizonų, kurių mėsa mito indijonai, bet kaip tik vakaruose atsiardito baltpalviai, išnyko visai bizonai, liko jų tik parodymui keli simtai tautiškam parko Yellowstone. Kas vien prie naikinimo priprato, tas veisti nemokės, greičiau ir veisiamus svetimus žveris naikys, kaip naikino ir čia buvusius.

— Viltis —

TEISDARIŲ KOMISIJA PRIĖMĖ SUMANYMĄ DUOTI MOTERIMS TIESAS.

Springfield, Ill. Illinois valstijos teisdarių rumo komisija priėmė sumanyimą pripažinti moterims balsavimo tiesas renkant valdininkus ir pasulė teisdariams tą sumanyimą gerai apsvastyti. Ar moterims balsavimo tiesos bus pripažintos ar ne, nežinia, bet jos džiaugiasi, kad sumanymas bus valstijos teisdarių būte perkartinamas. Senate tasai sumanymas jau du kartus buvo skaitytas ir senatorių priimtas prilankiai, o kaip kovojančios už savo tiesas moteris užtikrina, ir tarp teisdarių yra 60% sumanymui prilankių.

SU BALSAVIMU MOTERIMS NESISEKA.

Seattle, Wash. Čia, renkant miesto urėdinkus, moteris turi tiesą balsuoti. Pirmutiniose rinkimuose jos savo kandidatais pastatė tris naujus aldermanus, bet jie gavo taip mažai balsų, kad pačios moteris netikė, kad jų kandidatai pereitų.

— Viltis —

ILGAI POROJ GYVENO.

Florence, Colo. Pasimirė čia 106 metų moteris, Francis Esper nuo apdegimų. Mat jos drabužiai nuo ugnies pečiuje užsidegė. Paliko ji 111 metų vyrą. Laimingai su savo vyru ji išgyveno 91 metus.

— Viltis —

RAUPLĖS.

Montreal, Canada. Katalikiš-

koj seminarijoj Sv. Onos Lachine, Mantrealiaus priemiesty, tarp mokinių smarkiai siaučia rauplės. Apsirgo jau 275 mokiniai, daugumas jų yra iš Jungtinių valstijų, kiti iš Vakarinės Kanados.

— Viltis —

SALNOS.

Dallas, Tex. Paskutiniuose lai-

kuose čia buvo šiltas oras, me-

dziai išprogo ir žydi. Dabar

— Viltis —

CALIFORNIA PROTES-TUOJA.

Washington, D. C. Tarp Japonijos ir Amerikos padaryta nauja sutartis, sulig kurios japoniskieji ateiviai pastatyti ant to paties laipsnio kaip europiečiai; panaikinti japoniečių apribavimai. Prieš tą sutartį kelia protestus Californios valstija, tik abejotina, ar su protestais ką pelnys.

— Viltis —

TAUTOS ATSTOVAI SUSIPEŠĖ.

Washington, D. C. 23 vasario dieną kongrese atstovas valstijos Wyoming Mondell, pavadino atstovą Alaskos Wichersham melagiu. Tas, jausdamasi druztesniu, šoko kumščiomis ant savo priešo, o Mondell taikėsi mesti kėdę alaskiečiui, bet iš savo vietų pašokė kiti atstovai susipykusius perskyrė pirma, negu jie spėjo susimūsti kruvinai.

— Viltis —

PRIGAVĖJAS VALDŽIOMS IŠLYGAS STATO.

Hot Springs, Ark. Už prigavimą banko čia likosi sumitas C. H. Everetts. Bet jam pasisekė iš kalėjimo pabėgti. Dabar jis žada valdžiai pasiduoti ir prisipažinti prie kaltės, jogu jį nepasiųs kalėjimam ilgiam laikui kaip metams. Everetts užtikrina, kad jis taip gerai yra pasislėpęs, kad valdžia jo nesusigaus.

— Viltis —

EMMA GOLDMAN BAŽNYČIOJ.

Indianapolis, Ind. Universalistų bažnyčios pastorius Frank D. Adams leido pagarsėjusiai anarchistei Emmai Goldman savo bažnyčioj prakalbą laikyti. Nes svetainių savininkai, inbauginti policijos perdetinio, savo svetainėse jai vietos nedavė. Bažnyčia prisirinko pilna žmonių ir Emma kalbėjo, išgirdama laisva melle, ko gal krikščioniškoj bažnyčioj dar nieks nedarė.

— Viltis —

NENORI NAUJŲ MADŲ.

Valstijos Naujos Korolinos senatam paduotas reikalavimas, kad būtų išduotos teisės uždraudžiančios tankiai mainyti drabužių madas, kad drabužiai kelis metus būtų vienos mados, reskeičiant jįs tankiai, fermeriai iš skolų negali išbristi, tai jie savo moterims kelias drabužių eiles intaisyti.

— Viltis —

TURI PAKAKTINAI KRUTĖJIMO.

Germantown, Pa. Vienas čionykštis gyventojas, pačiai nematant, į jos drabužius indėjo laikrodį žingsnius skaitantį ir persitikrino, jog jo moteris, vaikščiodama su savo reikalais, nu-eina 10—12 mylių kasdien. D-ras Curtis, tokiu jau būdu persitikrino, jog mokyklų vaikai kas dieną nueina 7—8 mylių; 4 gi metų vaikai kas dieną nu-eina 10—11 mylių. Taigi vaikai ir moteris turi pakaktinai krutėjimo, jiems reikia vien gero oro, kad galėtų but sveiki ir tvirti.

— Viltis —

ILGAI POROJ GYVENO.

Florence, Colo. Pasimirė čia 106 metų moteris, Francis Esper nuo apdegimų. Mat jos drabužiai nuo ugnies pečiuje užsidegė. Paliko ji 111 metų vyrą. Laimingai su savo vyru ji išgyveno 91 metus.

— Viltis —

RAUPLĖS.

Montreal, Canada. Katalikiš-

koj seminarijoj Sv. Onos Lachine, Mantrealiaus priemiesty, tarp mokinių smarkiai siaučia rauplės. Apsirgo jau 275 moki-

niai, daugumas jų yra iš Jung-

tinių valstijų, kiti iš Vakarinės

Kanados.

— Viltis —

SALNOS.

Dallas, Tex. Paskutiniuose lai-

kuose čia buvo šiltas oras, me-

dziai išprogo ir žydi. Dabar

gi užstojo šaltis ir nušalnojo val-

sinių medžių žiedus.

— Viltis —

UŽMUŠĖ UŽ SUNĮ.

Centralia, Ill. Čia likosi užmuštas ateivys iš Maskolijos, Juozas Darsinski. Atėjo pas jį keturi toki jau ateiviai ir barė jį, kad jis užmušė vieno sunį. Nors Darsinski teisinosi, kad to nepadarė, parmušė jį ant grindų ir tol mušė ir spardė, kol tas pasimirė.

— Viltis —

GRAŽINA MERGŲ PREKEJĄ.

New York. Atkako čia iš Panamos maskoliškas žydas Rosenthal. Ateivių užveizda jį sugrąžino Panamon, bet jos valdžia tokios dovanos priimti nenorėjo, sugrąžino atgal New Yorkan. Reikia jį valdžios lėšoms sugrąžinti Maskolijon, jaigu jį parnors jį priimti. Rosenthalui užmeta, kad jis yra mergų prekejas.

— Viltis —

NEATIDUOTI LAISKAI.

Pereituose metuose pačtas perdavė Washingtonan dėl nesuradimo adresatų 10,395,716 laišku. Atidarius juos, pusę sugrąžinta siuntėjams, bet 5 milijonai nesugrąžinta. 73,000 laišku buvo pingių ir markių už 64,303 dol. 36,000 dol. negalima buvo nės siuntėjams sugrąžinti, nes laiškuose jų antraštų nebuvo.

— Viltis —

UŽSIDEGĖ KASYKLOS.

Tonopah, Nev. Užsidegė netoli nuo čia esančios Belmont anglių kasyklos. 12 darbininkų ištraukė negyvus, devynis nugabono ligonbutin, bet yra dar daug darbininkų degančioj oloj; juos tai gelbėtojai stengiasi iš pavojaus išgelbėti, tik ar tas pasiseks, nežinia.

— Viltis —

PASIMIRĖ INDIJONŲ VADOVAS.

Lawton, Okla. Pasimirė 23 vasario dieną indijonų Comanche vadovas Ouenah Parker. Savo laike šitie indijonai buvo gana skaitlingi, apgyveno gana didelius žemės plotus, dabar skaitlius jų sumažėjo, sumažėjo ir jiems palikti žemės plotai.

— Viltis —

PABĖGELIS IS SIBERIJOS.

New York. Atkako čia pabėgėlis iš Siberijos, maskoliškas socialistas Leon Deutsch. Jis turi 55 metus amžiaus; Siberijon buvo patekęs už platinimą socializmo.

— Viltis —

NEGERAS GĖRIMAS.

Monticello, N. Y. Netoli nuo čia, miestelyj Horton, nuo medinio alkohiaus pasimirė keturi vyrai ir viena moteris, vienas vyras dar pavojingai serga. Alkoholių buvo pirktas Parksvillej.

— Viltis —

"DURNAM DYVAI".

New York. Pasirodžius ant Brooklyno tilto jaunai ir gražiai merginai kelnėse, susirinko tiek žmonių stebėtiesi, kad pereiti nebuvo galima. Minios būtų visai pertraukusios perėjimą, bet mergina ėjo greitai lydimą tūkstantių besistebinčių žmonių.

— Viltis —

GAISRAI.

Sutton, W. Va. Sudegė čia Hardino namai. Ugnyje praužvo septyni žmonės, tik vienas išsigelbėjo. Ugnis užgimė naktį, kada visi miegojo. Išsigelbėjo tik vienas namų savininkas, kurį griuvančios lubos laukan išmetė.

— Viltis —

White Plaens, N. Y. Išdegė

čia daug namų prie Okavampa gatvės. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 300,000 dol.

— Viltis —

Evansville, Ind. Sudegė čia

cigarų dirbtuvės Golden Cigar Co. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 200,000 dolarių.

— Viltis —

Richmond, Va. Sudegė čia ta-

bako krautuvės Williamso & Co. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 300,000 dol.

— Viltis —

Easton, Me. Sudegė čia 8 bul-

vių krautuvės. Sudegė 75,000 bačių bulvių. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 150,000 dol.

— Viltis —

— Viltis —

— Viltis —

Albany, N. Y. Sudegė čia dra-

būžių krautuvės. Kadangi ugnis smarkiai platinosi, tai gyventojai augstutinių gyvenimų n

gė čia draudžiamai. Nuošutis skaito

1. Išdegė rūs. Nuostus skaito

2. Su visu neišliko nė

INKELIŲ.

Netoli nuo posazieriais geležinkelio. Prie ašieriai, du daug tapo

JA.

C. Netoli iodoavo pretyvos kieteksplozijos eli kiti v- t ne mirti

AUKO.

tilioriai čie Shore & geležinkelio Jie sutinka taip dirbda-

Sustreika- W. & V. dangi kom- darbo š- už tai, kad lai pradėjo.

Katilioriai ore & Mi- ar Bufalo o darbinin- Darbininkai mo štuks

itoba. Su- asių kasyk- Michel Bri- Darbininkai gu.

Sustreikavo inij dirbtu- ntreal gele- ja 24.30 už Unijos vir- tins. udegė Che- Per tai o darbo.

bai eina čie rba kas die- ur pribuvu- s daug dar- suvažiavo.

R.

rostoke, ka- las, baronas už pasisa- laivyno pi- a sukonsi- o Akimovo, ių, kadangi iai susekė, o turtai su- roduktų pri- ai.

m maskoliš- fui Tolstoi- na nemano, bet ūkė už brangių Amerikoniš- ri ją pirkti lirtvė. Ir ori Tolstoi- et ji nenori iulo ameri-

vo guberni- umus senas niu ir visur garsus raš- i, o tas jau- jo draugas dar užsimi-

nė. Jie, kaip jie girdėjo, grafas Tolstoj mirė, bet elgeta mokojo perikrinti, jog paskalas apie pasimirimą grafo Tolstojiaus tyčia valdžios svetainėje paleistas. Kadangi elgeta išrodė toks jau, kaip ir Tolstoj ant matytų paveikslų, kaimiečiai visur tikėjo netikram Tolstojui. Ir tas iš numirusių prisikėlęs Tolstoj mel-dė kaimiečių duoti jam aukų, kiek gali, nes jis ir savo ūkė Jas- naja Poliana tarp kaimiečių iš- dalino, todėl neturi iš ko gy- venti. Ir kaimiečiai davinėjo netikram Tolstojui, ką galėjo, davė ir savo arklius važiuoti, kur panorės. Ir netikrasis Tol- stoj vaikščioja dar ir dabar po Maskolijos kaimus ir renka sau geras aukas.

1. Iš Maskvos universiteto, dėl neprotiųjų ministerių tarybos paliepimų, pasitraukė nuo vie- ty 21 profesorius ir 69 docentai.

2. Černigovo gubernatoriaus Makiakovo pradėjo vykdyti žyds iš jo valdomos gubernijos. Iš vieno pavieto išvyjo 219 šeimų, tarp išvytųjų yra dvarų ir fab- rikų savininkai. Visus juos kar- tu su moterimis ir mažais vai- kais policijos tarnai varė per gilų sniegą už gubernijos sienos.

3. Kadangi persiškėjie plėsi- kai užėmė vieną kazokų, o kelis suėmė, maskoliskiejie kazokai, perėjo Persijos pusėn, išdegino ir išplėšė ten vieną kaimą ir daug žmonių. Ypač daug moterų ir vaikų užėmė. Maskoliskioji val- dzia persiškajai už tai išreiškė pasigailėjimą.

4. Caras išsiuntė savo adjutan- tą į Caricą, kur, dėl perkėli- mo popo Heliodoro į kitą vietą, jo parapijonai sukėlė riaušes. „Ju- doji šimtinė“, užstodama už popą, jai tarnaujančiuose laikraščiuose smarkiai užsiūpala ant valdžios.

5. Netoli Charbino, Mandžuri- joje, viename chiniskame kaime išmirė nuo maro visi jo gyven- tojai; daug žmonių pasimirė lau- ke ir juos užklojo sniegas. Da- bar gi, sniegui tirpstant, visur randa mirusių kūnus.

6. Peterburgan atėjo žinia, „buk agentai nukerpa Mandžurijoje nuo maru mirusių chiniečių plaukus ir juos siunčia Europon ir ten moteris tuos plaukus nešioja ir gali ne tik pačios užsikrėsti ma- ru, bet ligą gali Europoje išpla- tinti.

7. Maskolijoje, Podoliaus guber- nijoje, netoli Zmerinkos laike snie- go darganos tapo užpustytas pre- kių traukinys. Sušalo visai du mašinistai, trys konduktoriai ne- teko rankų ir kojų, nes jas rei- kėjo nupjauti.

8. Varšavos universiteta lanko 1919 studentų, o tame skaitliuje yra 1360 maskolių lankiusių sta- čiatikiškas seminarijas, kurių ki- ti universitetai visai nepriima. Ir iš tų 1360 seminaristų, tik 927 baigė seminariją.

9. Pereituose metuose Lenkijoje buvo 4082 gaisrai. Ugnis visuose atsitikimuose pridribo nuosto- lių ant 3,384,088 rublių.

10. Paryžiaus laikraštis „Gil Blas“ gavo žinią nuo arti po- piežiaus stovinio laikraštinko Consalvi, buk popiežius nori re- sikelti iš Rymo kur nors kitur. Popiežius nori savo sostinę per- kelti į Lourdes, Prancūzijoje. Nors Prancūzijos valdžia prie- šinga kuningijai, bet ji sutinka atiduoti popiežiui rumą Lour- des'e.

11. Portugalijos vyskupai išlei- do į katalikus atsisakimus, ku- riuose peikiama valdžia, bet toji uždraudė tuos vyskupų atsisak- imus publikuoti ir net bažnyčio- se perskaityti.

12. 20 vasario dieną Europinėje Turkiijoje, Monastero apskrity- siuotė smarkus žemės drebėj- mai, kurie išgriovė daug triobų. Pražuvo daug žmonių, bet tik- ras žmonių skaitlius dar nežino- mas. Monaster turi 45,000 gy- ventojų.

13. 19 vasario dieną Italijoje bu- vo žemės drebėjimai. Provincij- joje Terli sugriuvo daug triobų ir sužeista daug žmonių.

14. Prancūziskoj valdyboje Al- gieri, Šiaurinėje Afrikoje, už- bėrė nuo kalno nuslinkusi žemė ar- biška kaimą esanti netoli vartų,

nerolas Brun. Jis paėmė į savo rankas karo ministeriją 1909 m. Gimęs jis 1849 m.

15. Paryžiuje, teatre „Comedie Francaise“, perstatant Bernstei- no komediją, klerikai sukėlė riaušes, nes jiems nepatiko, kad perstatomas žydo veikalas; Bern- stein mat yra žydas. Užginė- musnynės ir klerikalai tapo iš- teatro išvyti. Suėmė 18 riausi- ninkų.

16. Londono daktaras Houston, parodydamai, kad neaugintos, vandenij esančios šiltinių bakte- rijos sveikiems nekerkia, išgė- rė pusę kvortos Tames'os van- dens, kur yra milijardai šiltinių bakterijų ir tas vanduo ištikro- jam neužkenkė. Daktaras Hous- ton užtikrina, jog neaugintos bakterijos yra silpnos patekusios vandenin, jos numiršta ir per tai kenkti negali. Anglijos valdžia vienok mano, jog daktarai nepri- valo tokius mėginimus daryti; jaigu jie nori vodingumą bak- terijų išmėginti, gali mėginti ant mirtim pasmerktų užnuočių.

17. Anglijos žmonių atstovų ru- mas, 124 balsų daugumu priėmė pirmame skaityme ministerių pir- mininko Asquitho apdirbtą su- manymą atimantį nuo lordų ru- mo tiesą atmetinėti užgyrimus žmonių atstovų. Lordai dar ne- nori pasiduoti.

18. Londone teisman pateko jau- nas vaikas Williams Luckers- tein, sūnus prekėjo iš Kalkuttos, Indijoje. Jis Londone pasidavė kaip sūnus Amerikos milijonieriaus Vanderbilto, ir kaip toks nuo Europos didžuturių išvilijo nemazai pinigų: nuo kunin- gaikščio Branganze išvilijo 1,625,000 dolarių.

19. Kanados valdžia nusprendė neleisti Kanadoje apsigyventi ne- grams iš Jungtinių valstijų. Pul- ką norinčių Kanadoje apsigyven- ti amerikoniškų negrų valdžios nuo sienos atgal sugrąžino.

20. Dirbamame dabar Panamos kanale antrą kartą nuslinko jau- škasta žemė, 500,000 kubinių jardų ir užbėrė vieną garinę va- rimą mašiną, lokomotyvą ir du vagonu su darbininkais.

21. Vokietiskas leidžiamas Berlyne laikraštis „Wilkorrespondenz“ garsina, buk Japonija vidarinėj Amerikoj įjiesko sau pritaręj, su kurių pagalba tikisi apvaldyti ir Panamos kanalą. Tą žiną buk Jungtiniai šiaurinės Amerikos valstijai. todėl jie įjieską taipgi padėtoji ir sukulia revoliucijas ispaniskose respublikose, kur tik valdžia japoniečiams prilanki. Su tokiu mieriu kenkti japonie- čiams Jungtinių valstijų agentų buk sukelta ir paskutinė re- voliucija Meksike prieš valdžią prezidento Diaz. Su revoliuci- jonierių pagalba Jungtiniai valst- ijai buk stengiasi prašalinti nuo vietų japoniečiams prilankius valdininkus. Gal tame ir yra kiek teisybės, nes visose revoli- ucijose, kokios kila ispaniskose respublikose, visur truksta ameri- konų.

22. Pietinėje Amerikoj, respubli- koj Chili, netoli amerikoniškos kompanijos vario kasyklų Bran- deno, gabenantis darbininkus traukiny, užbėges ant tilto, iš- šoko iš begių ir nupulė į 150 pėdų gilų ravą. Užmūsta 18 ir sužeista 50 darbininkų. Tarp sužeistų yra vienas amerikonas.

23. Angliškų dalyj salos Nau- jos Guinicos, Papua distrikte, tyrinėti salos vidurio iškeliavę du anglai valdininkai, 12 čiabu- cių juos lydinčių policistų ir 14 nešėjų tapo čiabuvių iššersti; išsigelbėjo iš visos ekspedicijos tik du čiabuvių, kurie ir pranešė apie ekspedicijos išskerdimą.

24. 20 vasario dieną Europinėje Turkiijoje, Monastero apskrity- siuotė smarkus žemės drebėj- mai, kurie išgriovė daug triobų. Pražuvo daug žmonių, bet tik- ras žmonių skaitlius dar nežino- mas. Monaster turi 45,000 gy- ventojų.

25. 19 vasario dieną Italijoje bu- vo žemės drebėjimai. Provincij- joje Terli sugriuvo daug triobų ir sužeista daug žmonių.

26. Prancūziskoj valdyboje Al- gieri, Šiaurinėje Afrikoje, už- bėrė nuo kalno nuslinkusi žemė ar- biška kaimą esanti netoli vartų,

miesto Constatine. Žmonių rod- nepražuvo, nes valdžios inžinie- riai, pirm laiko matydami gre- siantį kaimui pavojų, gyvento- jus iškrausė. Užberta 50 čiabu- vių namų.

27. Mieste Cap Haitien, ant sa- los Haiti, valdžios kariuomenė, su- valdžiusi revoliucionierių pati tarp savę susimušė. Mušyį už- mušta vienas kareivis, o 10 sun- kiai sužeista.

28. Meksiko revoliucionieriai ap- linkinėse Mexiciati atsišyrė nuo kitų, nes jų mieriai nesutinka su mieriais kitų revoliucionierių. Revoliucionieriai Mexicat nori nuo Meksiko atskirti prigulinciją Mexikai Californios dalį ir su- tverti socialistiškai-komunistišką valstiją, kur nebūsių nei pinigų, nei kalėjimų, nei kraujo pralie- jimų.

29. Išeinantis mieste Mexiko laikraštis „El Pais“ pranešė, buk pagarsėjęs Mexiko revoliucio- nių vadovas, generolas Drosco, gaudamas dabar valdžios gene- rolo Nararro, po paskutinįjį ne- pasisekimų aplinkinėse Juarez, atsišaukė prie Chihuahua guber- natoriaus, išreiškdamas norą su savo kariautojais pasiduoti val- dziai. Jis reikalauja vien atlei- dimo savo šalininkams. Iš visų vienas revoliucionierių vadovas, Blanco, nesutiko pasiduoti, jis su savo kariautojais nutraukė į kalnus Sonora valstijoje, nes tikisi ten gyvenančius indijonius prieš valdžią sukelti.

30. Meksiko valdžios tarnai su- ėmė amerikona—Harry C. Dell ir atgabeno į Emonadą. Čia jis teisimui tapo atiduotas, nes jį ap- kaltina, buk šnipinėjo kariume- nes paslaptis ir jas pranešdavo revoliucionieriams. Amerikoniš- kų laikraščių reporteriams, bu- vusiems mieste Tia Juana pris- kyta išsinesdinti į savo pusę, ki- taip žadėjo juos sumiti ir kalė- jimo pasodinti. Dabar čia nėra amerikoniškų reporterių.

31. Ant salos Haiti išdegė tu- rintis 25,000 gyventojų miestas Anx Cayes. Nuostolius skaito milijonais dolarių.

32. Ant prigulincijų Jungtiniais valstijoms Havai salų, nūste Honohelia apsiereiskė cholera.

33. Netoli Mažosios Azijos pa- krantių sudėję turkistais garliai- vus „Harrist“ su visais ant jo buvusiais žmonėmis. Jis gėbeno maldininkus keliančius į Je- ruzolimą.

34. Iš nuplaukusį ant ledo į ju- res Finlandijos pakrantėse 500 finišų žvejų, 40 žvejų išsigel- bėjo; kiti gi, nunešti toli nuo kranto, prigėrė.

35. Kunigaikštis Monaco inren- gia Paryžiuje specialiską institu- čią tyrinėjimo žmogaus protiko ir kūniško išsivystymo.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS PHILADELPHIA, PA.

12 vasario dieną T. M. D. 194 kuopa parengė vakarą pa- minėjimui 10 metinių sukaktuvių nuo pasimirimo garsaus mūsų poeto P. Vaičiūčio. Vakaras žmonių prisirinko nemažai. Buvo dainos, deklamacijos, teatrališkas perstatymas ir koncertas. Paskui buvo šokiai. Kudirkos choras labiausiai savo dainomis žmones užgaudino. Žmonės delnų plo- jimais šaukė chorą atkartoti, bet dainininkai nepasirodė ir dainos, atkartota nebuvo. Buvo paskaita apie gyvenimą Vaičiūčio, bet ji žmonių neinteresuavo, jie pradėjo šnekučiuoti, kiti nuo vie- ty pasikėlė ir pradėjo svetainę vaikščioti.

Labiausiai publikai patiko mu- zika, dainos ir deklamacijos. Vie- nas eiles deklamuojant, kadangi eilės užgaunami buvo tikinčių jausmai, ypač tarp moterų pa- sirodė neramumas.

Atlošta buvo komedija „Kna- kia paliepus“. Susirinkę lošimo klausė ramiai, visi nutilo. Pas- kui buvo šokiai, kaip paprastuo- se lietuvių baliuose.

T. M. D. labiausiai darbuoja- si kultūristams mūsų tautos pakė- limui, tik gaila, kad mažai pas- mus randa pritariančių. Socia- listai nenori prigulėti, nes ji tau- tiška, klerikalai vadina ją bedie-

BADAUJANTI ŽMONES.

Šiaurinėje Chinijoje ir Mandžurijoje draug su maru smaugia žmones badas. Dažnai sunku esą pasakyt, kas numiršta nuo maro ar iš bado. Žmonių padėjimas bausis.

viška, kadangi kartais vakaruose kas isėina su deklamacija užga- niančia tikinčių jausmus. Iš 10, 000 gyvenančių Philadelphiaj li- etuvių T. M. D. prigulė labai ma- žai žmonių. Mat Philadelphiaj daugiausia yra socialistų, o jie nepritardami lietuvių tautiskims darbams, per savo nesupratimą, nepritaria ir draugijoms, kurių mieris kultūristai tautą pakelti. Rods prie T. M. D. prigulė kiek socialistų, bet prigulincijų yra la- bai mažai ir jie jai, turbūt, ne- pritaria.

Prieš Kalėdas sustipėjimui T. M. D. kuopos buvo išrengtas vakaras, buvo pakviesti kalbeto- jai. Bet gaila, kad tie kalbeto- jai aiškino visokių vodingumų ir naudingumų, bet jiems min- tin neužėjo aiškinti naudingumą mūsų tautai T. M. D. Neįsta- bu todėl, jaigu paskui žmonės kalba, žinoma taipgi gerai ne- suprasdami, jog T. M. D. rengia vien vakarus praplatinimui so- cializmo, bet ne pakėlimui mūsų tautos.

Iš prakalbų T. M. D. mažai turi naudos. Po paskutinįjį pra- kalbų prisirašė tik du nauji są- nariai. O kur kiti? Juk Phila- delphioj yra 10,000 lietuvių!

Jupiteris.

IS MILTAD, MASS.

Darbai eina čia pusėtinai. Kas darbą turi, tas dirba ir uždirba neblogai. Guminėse ir kito- se dirbtuvėse dirba neblogai. Drapperio dirbtuvėse pradėjo ge- riau dirbti.

Lietuvių yra čia nedaugiau- siai, bet ir tie patys negali girtiesi savo gražiais, pagyrimo vertais darbais. Gerimai ir kazynos tai svarbiausias jų užsiėmimas. Ko- kių nors raštų skaityti visai ne- nori, nes čionykščiai lietuviai ma- no, kad patį išmano daugiau negu geriausiasieji raštinkai. Nesenai čia tūli vaikinai, paėmę mergi- nas, pasamėdė vežimą pasivažinė- dėti, bet užmokėti nenorėjo; todėl ve- žėjas pasikvietė turėjo gėrą dėdę pagalbon. Dėdė, keturis suarė- žė, ir jie užsimokėjo aštuonis dolarius. Pasitaiko čia ir dau- giau panašių atsitikimų.

S. Kašetas.

IS BALTIMORE, MD.

12 vasario d. račio čia prigė- rusį lietuvių. Baltru Siaurusaitį, jis išėjo pasivaikščioti, o pas- kui rado jį prigėrusį. Išėida- mas, prie savę turėjo kelias de- simtis dolarių pinigų, o išgrie- bus iš vandens, jo kėsenuose ra- do tik 10c. Turbūt plėšikai pi- ningus atėmė, o gal paskui van- dinim imetė.

A. a. Baltrus Siaurusaitis buvo doras vaikas. Prigulėjo į S. Liet. A. Visi jį pažįstanti jį go- dojo. Turėjo jis 46 metus, Ame- rikoj išgyveno 27 metus. Buvo nevedęs. Lietuvoj paliko dvi se- seris ir du brolius: Amerikoj liko trys broliai: Juozas, Jonas ir Vincas.

dirvą palikti be naudos; be sek- los juk nei jokia dirva vaisiaus neišduoda. O kas vaisiaus neiš- duoda, tas vietą pasaulį be rei- kalo užima, tas tik blėdį draugi- jai daro.

J. V. Vitautas.

IS ANSONIA, CONN.

Lietuviai čia sutikime gyvena, kaip broliai, bet dėl stokos dar- bo daugelis išvažinėjo kitur dar- bo jėskoti. Čia mat daug dar- bininkų paluosavo nuo darbo, o kad ant vietos darbą gauti la- bai sunku, tai ne vienas turėjo kitur važiuoti.

Čia likosi uždėta lietuviška Sv. Antano parapija. Jau nuo senai renkami pinigai statymui bažnyčios: kolektojujama, daromi baliai; visi šaukia, kad greičiau pradėtume bažnyčią statyti. Lo- tai rods dar neįmokėti, bet iš- mokėjimui nedaug jau reikia. Ne- senai buvo pasiūsti pasiuntiniai pas vyskupą prašyti, kad duotų kuninga. Vyskupas žadėjo tuoj duoti kuninga, jaigu lietuviai jam užrašys bažnyčią, o jaigu neužrašys, tai kuningo niekada negaus. Kadangi pasiuntiniai pasakė, jog vyskupui parapija bažnyčios neužrašys, tai neži- nia, kas iš to visko išeis. Atsi- randa čia vis daugiau tokių, ku- rie sako: jaigu vyskupas mums neduoda kuningo todėl, kad mes nenorime jam mūsų bažnyčios atiduoti, tai mums nereikia nė kuningo, nė bažnyčios. Geriaus pasistatykite svetaine, tai iš to turėsite pelną, o užlaikymui bažnyčios ir kuningo reiks ne- mažai pinigų sudėti, o mus čia nedaugiau siauri yra ir tų pačių eilėse daug taip vadinamų be- dievių, kuriems bažnyčios ir ku- ningo nereikia, ir tokių skaitlius dauginais.

18 vasario dieną Lietuvių Po- litiskasis Klubas parengė Lalių. Pelnas eis parapijos naudai. Žmo- nių prisirinko daug. Buvo par- davinėjami svaiginanti gėralai, kaip paprastai buva baliuose pa- rapijų naudai, nes gėralai ne- mažą atgabena pelną. Alučių nemažai sunaudota, todėl reikia manyti, kad iš balius pelno ne- mažai liko, bet apie tą pelną truksta dar tikrų žinių. Dangu- mas rugoja, kad geros tvarkos nebuvo. Tikietai buvo po 25c. bet jaigu kas išėjo su koku rei- kalu ir vėl grįžo, žinoma, jau kartą tikietą atidavęs, tai nevie- nam reikėjo antrą sykį mokėti (tai išeinantiems, išeinant, pri- dėdavo mokėjimą. Minėtas Klū- bas stengiasi suvesti čionykščius lietuvių didesnėn kruvon ir su- risti juos didesnėn organizacijon.

19 vasario dieną L. Polit. Klubas parengė prakalbas pa- minėjimui kruvinujo nedėdienio Peterburge, arba valdžios lan- rengtų ten darbininkų skerdynių ir prikaltinti daugiau žmonių ra- šytiesi Kluban.

Pirmiausiai kalbėjo Liutkai- kas. Jis savo kalbą aiškino or- ganizacijų naudingumą, kalbino lietuvius laikytiesi vienybės ir santaikoj.

Paskui Jukeliene deklamavo eiles „Kapai“, parašytas atmin- čiai kruvinujo nedėdienio. Ne- pribuvus kitiems kalbėtojams, kruvinujo nedėdienio atsitikimus paaiškino pirmininkas S. Jankus.

Antru kartą kalbėjo Liut- kauskas apie korporacijų naudi- numą. Kalbėtojas susirinkusius prašė gerai apsvarstyti korporacijų reikalus, ir susijungus kruvon, pradėti ką veikti kokioj promo- nės šakoj. Žadėjo pamokyti kor- poracijąs uždėti ir vesti.

Pakalbinius, prie Liet. Klubo prisirašė 21 naujas narys. Pra- tavo ir jie užsimokėjo aštuonis dolarius. Pasitaiko čia ir dau- giau panašių atsitikimų.

Liet. Pol. Klubas gavėnįj ma- nusį lietuvių. Baltru Siaurusaitį, jis išėjo pasivaikščioti, o pas- kui rado jį prigėrusį. Išėida- mas, prie savę turėjo kelias de- simtis dolarių pinigų, o išgrie- bus iš vandens, jo kėsenuose ra- do tik 10c. Turbūt plėšikai pi- ningus atėmė, o gal paskui van- dinim imetė.

A. a. Baltrus Siaurusaitis buvo doras vaikas. Prigulėjo į S. Liet. A. Visi jį pažįstanti jį go- dojo. Turėjo jis 46 metus, Ame- rikoj išgyveno 27 metus. Buvo nevedęs. Lietuvoj paliko dvi se- seris ir du brolius: Amerikoj liko trys broliai: Juozas, Jonas ir Vincas.

buvo. Tiek galiu pasakyti, kad šiemet tą pačią komedijėlę lošė kitaip negu pernai. Studento, jam valgant, negalima buvo su- prasti, ką jis kalbėjo.

Užleidus uždangą, vėl pasirodė teatro vedėjas; nors publika už- silaikė ramiai, bet jo kalbos vėl arti scenos esanti negalėjo su- prasti. Paskui pasirodė dainininkė (matyt ją publikai ir perstatė va- karo vedėjas. Red.). Kokią dai- ną dainavo, nežinau. Jai pri- tarta pianu. Daina susirinku- siems patiko. Paskui buvo de- klamacija. Deklamuojant, tūlus žo- džius du kartu kartojo, o paskui su visu žodžių pritruko. Pas mus deklamuojama nesuange, lyg kad deklamacija ir dagi viešame va- kare būtų tik vaikų žaizlas!

5 vasario dieną čia buvo, baž- nytinėj salėj, parengtas vaikų teatrališkas perstatymas. Atlošė jau spėjusią Amerikoj pagarsėti „Sventą Agnetę“. Žmonių buvo daugiau negu augsčiau aprašy- tame perstatyme. Nors ant sce- nos vaikai kalbėjo lietuviškai, bet dainavo angliškai, nežiūrint kad vakaras buvo lietuviškas ir vien lietuviai susirinko.

Jupiteris.

IS CAMBRIDGE, MASS.

Juo labiau kas mekinama ir keikiama, juo labiau nuo ko drau- džiam, juo labiau prie to žmo- nės kimba. Ne viena mūsų or- ganizacijų sutvirtėjo tik todėl, kad jas kai kur iškeikė kuningai. Svetiškiesjie mokslai pas mus la- biansiai tarp žmonių pradėjo platintiesi todėl, kad smarkiai juos ir jų platintojus pradėjo keikti mūsų kuningai. Mat už- draustas vaikus garsdinti ir la- biau garbinamas už visur liuosai gaunama. Ta tvirtovė menką turi vertę, kuri kiekvienam prie- šui pasiduoda. Kuningai, nenori- rėdami, bet gi sutvėrė ir sufrin- tino ne vieną ir labai jiems ne- patinkančią lietuvišką organi- zaciją.

Kad tas yra teisybė, tą rodo atsitikimai ir mūsų mieste. Nors čia lietuviška kolonija nenauja, bet nedidelė ir apšvietimu gir- tiesi negalėjo, bet pribuvus ku- ningui Krasnickui ir pradėjus jam keikti visus kuningams ne- patinkančius asmenis, kaip gry- bą po lietui pradėjo atsirasti so- cialistai. laisvamaniai ir kitoki nenuoramai ir ant galo 18 vas- ario d. susitvėrė kuopa L. S. S. iš 15 sąnarių. Jaigu čia nebūtų kuningo ir jaigu nebūtų kam keikti socialistų, gal susitvėri- mui kuopos būtų reikėję 10 ar daugiau metų.

J. P. Raulinaitis.

IS PORTLAND, ORE.

Vakarinėse valstijose daug yra lietuvių ne tik jaunų, bet ir se- nelių atėjusių laimės jėskotų. Kol darbai eina, jie gerai uždirba, bet ką uždirba, tie ir prageria; o paskui, užsikabinę geležinke- liu traukinio, dykai keliauja iš vienos vietos kiton; tose kelio- nese neviens ir gyvastį žudo. Slapta važinėti kartais buva pa- vojinga; už tokį pasazieryj nie- kas neatsako, todėl ir parankios kelionės nieks neparupina.

Dirbdami girišose, kur raga- lio nėra, toki darbininkai ir pinigų užsičėdija, bet atkakė į miestus, viską išleidžia.

Pereitą pavasarį atkako čia vienas žmogelis. Jo šeimyna li- ko Lietuvoj ir jai ilgai jis apie savę žinios nedavė. Dirbdamas girišose susidėjo 150 dol. Čia pa- tiko jis vieną savo draugą, kuris pažinodamas jo paliktos Lietu- voj šeimynos padėjimą, prikai- bėjo vyrą pasiūsti pačiai 100 dol. Draugas padėjo jam pinigais iš- siųsti. Paskui be draugo, vie- nas nuėjo į karčiamą ir ten li- kusius pinigų pragėrė. Likęs be pinigų, nubėgo pas draugą, reikalavo, kad tas padėtų jam pasiųsti pačiai pinigų iš pač- to atimti, bet tas atsisakė. Bėgo pas advokatą, bet tas dykai pa- dėti: taipgi nenorėjo. Žmogelis nubėgo pas karčiamininką pra- dziai bylos; kiek pinigų pasi- skolinti ir šlunksnas lankė pinin- gų sugrąžinimo. Keletą savičių besilinksmindamas, išleido 60 dol. ir ant galo sulaukė nuo pačios laiška, kuri dėkavodama už gau- tus pinigus, prašė jaigu gali ir daugiau atsiųsti. Tū mat links- nybė! Už tą nepasiekimą žmo- gelis, supykęs, ištraukė į girias dirbti ir nuo to laiko jo Por- tlande nieks nematė. G—kas.

4 d. kovo 50 metu nuo baudžiavos panaikinimo.

Kol dar idealais, brol, besigerėsi, siek prie idealo, tik doro ir augsto! O skubink!

V. KUDIRKA.

Redakcijos Pastabos.

BAUDŽIAVOS PANAIKINIMO 50 METŲ SUKAKTUVĖS

4 kovo sukanka lygiai 50 metų nuo dienos, kada Rusijoje buvo apskelbtas panaikinantis baudžiąvą manifestas. Galutinis baudžiąvos panaikinimas, žinoma, ne nuo tos dienos yra įvykęs. Lietuvoje tai užsitraukė porai metų, iki po maiščių. Tačiau pasijautimas valstiečių liuosai, atsikraščiusis nuo sunkaus jungo gali būti nuo tos dienos skaitomas.

Baudžiavos panaikinimo paminėjimas mums lietuviams itin yra svarbus. Su baudžiavos panaikinimu pasiluosavo, įgijo galę apsigėrėti, lyg užmirusia buvus mūsų tauta. Valstiečiuose vien dar teplesnio neaiškio su ugnėle ir, valstiečiams liuosian atsidus, ji išgalėjo susikurti į didesnę ugnį. Į penkiasdešimt metų nuo baudžiavos panaikinimo anizais slėgtosios ir migdintosios mūsų spekos spėjo parodyti savo galę. Be jokios abejonės ne visą, dar daug jos mūnyse, tebeiegią, ir apsigėrėti ilgainiui, tolesnių metų bėgyje.

Paminint baudžiavos panaikinimo sukaktuvės, mūsų visuomenei geriausia paminėjimą pažymėti tuo, kas padėjo mūsų spekos toliaus besipildyti. Jai dėjus mesliavai, tai dėti jas apšvieto reikalams. Jai kur bus įkurta ar paremta knygynėlis, mokykla, ar bus sudėta kiek skaitiko mūsų moksleiviams šelpiti, vis tai bus darbai verti ir labai tinkami paminėjimui. Besiviesdami ir beuoklėdami savo moksline, geriausia tegalėsime savo spēkas vis labiau ir labiau tvirtinti ir šviesesnės ateities laukti.

SVEČIUI NEBUVO SMAGU.

Vengrų buvęs apšvietos ministeris grafas Appony atkankė Ameriką su taikos misija. Chicagoje Washingtono gimimo dienos paminėjimo rengėjai buvo jį užkvietę kalbėti visų tautų mitinge. Tik štai užprotestavo slavikai. Laikraščiuose užreikė, jog grafas Appony negalys būti jokių taikos skelbėjų, kadangi būdamas ministru, kaip įmanydamas, spaudęs slavikus, pasirūpęs, kad slavikai neturėtų savo prigimto kalboj mokytis ir kitokių mokslo įstaigų ir net sušities slavukų krauju. Kerno, kur slavukų buvo aštriau stoka savo prigimtos kalbos apgynime, kareiviai šaudė į beginklius slavikus, ir tai buvęs Appony'o darbas.—Chicago slavukų protestas parėmė kiti slavai. Tautų mitinge Washingtono gimimo dienoje Appony turėjo atsakyti kalbėti. Atvažiavęs Chicago kalbėjo kitur, ir ten visgi turėjo nesmagumų. Leidė gandą, bėk bijas, kad jo slavikai nepriimtų. Prieš Amerikos visuomenę teisinis, kad tik augstesnės kultūros reikaluose Vengrijoj jis besirūpines vengrų kalbos išsiviepatavimu. Slavikai, anot jo, tai toks netikėtas gaivalas, kad prieš juos nuolat reikia kovoti. Vienok Chicago laikraščiai jo slavukų pusėje. Tribune redakcijai straipsnį pasakė: "joki augstesnės kultūros negali įteisinti žiauraus elgimos" ir stoji slavukų pusėje. Evening Post davė teisingą vaizdą, koks yra padėjimas Vengrijoj ir visgi nematė vengrų elgimos teisingu. Dėlko gi sako Austro-Vengrijoj negalėtų taupis sugyventi taip jau taikiai, kaip Šveicarijoj. Tiklta New Yorko laikraštis Times kitokią užtraukė giesmę. Nežinodamas, matyt, ar nenorėdamas žinot, kame dalykas, šis laikraštis visą bėdą suvertė ant slavų socialistų. Jie esą tie bjaurybės, kurie visą negerbę sukėlė Vengrijoj ir čia nori tą patį daryti, atvažiuojant mielam svečiui Appony'ui. Sako, ištikro reikią pasirūpinti, kaip čia nuo panašius elementų apgynis savo įžymybių svečius.—Be abejo Times čia pasitursina prieš Vengrijos valdžią, tame matyt turį savo išrovakimus. Bet visgi Amerikos visuomenė ne Times'e išsireikšė. Įžymiam-gi svečiui be abejo užpelnitai buvo nesmagu.

LIETUVIAI ATSIŽYMI.

Waterbury American rašo, kad 19 vasario Waterbury, Conn. lietuvių socialistų surengtoje prakalbėse, bekalbant K. Šeštoku, kilę suirūš. K. Šeštoka niekinę bažnyčią ir kitokias institucijas Lietuvoje, brangias klauštojų širdžiai. Dėl to kilęs triukšmas, iš publikos buvę užmetinėjama K. Šeštokui įvairūs prasikaltimai. Pradėta mėti tykreslės. Pašaukta policija. Tačiau niekas nebuvo sužeistas ir niekas nebuvo areštuotas.—Nėr kas sako, visgi lietuvių atsižymima.

IS LIETUVIŲ LAIKRAŠČIŲ.

Lietuvoje baudžiavos panaikinimo 50 metų sukaktuvių paminėjimai yra manoma toliaus rinkti aukso Tautos Namams. Lietuvos žiniose p. P. Labanauskis bene pirmas prabilo verta esą sukaktuvės paminėti:

"Nors per 50 metų", sako, "mes ne per daug toll nužengom, vis dėlto atgal pažūrėję, rasime daug pradėto plėsti tokių dirvų, kurie anuomet amžiais apleistų gulėjo sukerėję—sužėlė. Atsirame dar daug, daug tokių priežasčių dėl kurių baudžiavos panaikinimo sukaktuvės mums turi būti atmintinos ir todėl galvokime, kaip jas mums šventus."

Is savo pusės p. P. Labanauskas patartų:

"kiekvienam inteligentui, taip suaugusiam, kaip, tiktinai, lygiai ir apšvietusiam societams, kad apie tos dienos šventimą pradėtų aiškinti savo pažįstamiems ir kaimynams ir draugams ir raginti kiekvieną nors po keletą skatytų dėti Tautos Namus."

Vilnyje baudžiavos paminėjimui p. J. Briedis pataria šiais metais nerūkėti, nekurtuoti, negirtuokliuoti, nepuotuoti.... Taip neriant, bus sutaupyta pinigų, kuriuos galima bus paskirti viešiem mūsų reikalams.

Apie baudžiavos panaikinimą Lietuvos ūkininkas pasikeino netrukus spausdinti "tam tikrą raštą".

Gavome naują laikraštį Aidą iš Waterbury, Conn., ledžiamą K. M. Lukošiaus. Matyt, taip jau pas mus yra, kad pradedant kiekvieną naujus metus vis naujų laikraščių susilaukiam. Perai, rods, bene devynetą ar daugias naujų įsigijom, šiemet jau bene penktą, o dar laukiama kitų naujų. Kai kuriuos gal ir reikalas gimdo, bet didesnę dalį tai tik ar ne grafomanija. Lyg grafomanijos pagimdytu mums išrodo ir naujai išleistas Aidas. Rašyti by tik rašyt, "nes kiekvienas dabar ištartas žodis už šimtnečių sutvers šimtus", toks yra matomai, noras Aidą. Visas Aido numeris sudėtas iš įvairiausių trupinėlių, mažai ką pasakančių, dar mažiau ką išaiškinančių. Viskas yra tik žodžiavimas ir dar-gi be geresnio sumanumo.

Eilutės sudėtos Aidan irgi labai nedidelės vertybės. Daugiausia jų yra pirašęs Elemka (tas pats yra matomai L. M. K., o gal ir K. M. L. ir Leonis, tad būtų beveik vieno viskas surašyta). Šit viena Elenkos "poezijų":

"Sniegas pusto, šaltas oras
Vėjas kunkia po stogus—
Tai girėd jo balsas storas,
Tai vėl staigla štal vilku,
Tai sniegas prie lango šlama,
Tai barbena į duris,
Arba daro ponorą,
Pūstant sniegas ir smiltis.
Lūdnai kažkas širdį spaudžia,
Verkia žiurint akis,
Mintys niukso, tartum snaudžia,
Bet jas sergsti dar viltis."

Nekalbant jau, kad tai yra vien nevykęs pamėgdžiojimas Puškino eilių (jas truputį geriaus bandė pamėgdžioti ir Margalis), čia nėra nei logiško, nei jausmiško saryšio. Nei šiam, nei tam įsikis "ponorą", nei šiam, nei tam "verkia žiurinti (!) akis". Ritmas šlubuoja ("Tai sniegas prie lango šlama"), rymai nuskurde (stog—vilku, duris—smiltis, akis—viltis). Taip jau netikusiai Elemka imituoja Maironį eilėse "Nenustota Viltis". Ką kurias eilutes jis gyvai ištraukia iš Maironio ir jos keistai išrodo "kompanijų" kitų daugias iškraipytų Maironiškių sakinių, šiaip taip surištų viens su kitu. Gerelesnės, ne tiek vergiška pamėgdžiojančios kitus yra eilės: "Gera", "Gamtai". Visai tokiu jau stiliu, kaip Elemka, rašo kitas eilirašys Senuka. Is

rašymo būdo sprendžiant, tai yra tas pats Elemka.
Dėlko šitiems rašinčiams prireikė naujas laikraštis leisti, sunku ir beatspėti. Pas mus juk tiek daug yra laikraščių, kurie neturi pakaktinai medžiagos užpildyti sieksiniams savo skiltims ir taip noriai spausdina visokių pradedančių ar dar nespėjusių išsidirbti rašytojų menkniekius. Tarp geresnių raštų padėti tie menkniekiai dar ne kas blogo, bet surinkti vienon kruvon tesudaro apgailėtiną vaizdą. Tikrai gaila leisti piningus tokių vaizdų pagaminimui.

Baudžiava Lietuvoje.

Baudžiavos pradžia.

Sakoma lietuvių žilų senovė nepažinojusi baudžiavos. Gyvendami pavienėmis gimirėmis, lietuviai visi buvę liuosai žemdirbiai, turėję savo giminiską surėdymą, o giminės visai ūkei tvarkyti apsirinkdę vyresnybę. Karvedžius rinkdavo tik karėms sukilus, tam kartui. Kaip ūkės tvarkytojams, taip karvedžiams sunėdavo duoklę, javų, kailių. Tai darydavo ne kaipp vergai, ne iš prievartos, bet kaip liuosai žemdirbiai pagal savo nutarimo. Feodaliskąją tvarką lietuviai pažinę nuo vokiečių, atėjusių Lietuvos kariautu pradžioje tryliktojo metimčio. Pirmiausia tokią tvarką įvesdavo užkariautojai kraštuose. Vėliau ir visur tą tvarką atradę parankių esant įvesti. Tvirtėjant lietuvių monarchijai, turėjo tvirtėti ir feodalizmas. Žinoma pavertę žmonių padėjimas didžiai turėjo skirties nuo liuosųjų Vergas neturėjo laisvės, buvo paniekoje.

Feodalizmo pagrindas yra toks: karvedys, užkariavęs tūlą kraštą, išdalina jį savo giminaičiams ar vadams, tie nuo jo priklauso, eina jo šaukimai į karą ir moka duoklę, nuo jų vėl priklauso kiti žemesnieji; žemiausiai gi visų yra liaudis. Keturiolikta me metimtyje, Lietuvai esant pačiam tvirtume, Gediminas, užkariavęs daug rusų žemių, padalino jas savo giminaičiams ir vadams, kurie už tai prigulėjo nuo kunigaikščio ir jam mokėsiu mokesčio. Išsiviepataujant tokiai tvarkai, liaudies padėjimas eijęs vis sunkyn, vis mažias likę vietų, kur buvę savystovai žmonės.

Lietuvai susijungus su Lenkija, priklausomybė žemesniųjų ponų nuo kunigaikščio-karaliaus buvo panaikinta. Žemės gautos vadų ir karžygių nuo kunigaikščio paliko savastim nebe kunigaikščio, bet gyvenusių ant jų ponų.

Vienok liaudis, jungvilkiai, kaip sako Daukantas, palikė tokiame jau padėjime. Ilgainiui kuo ponams buvę geriaus, tuo jungvilkams blogias. Blogo padėjimo prislėgti jungvilkiai bėgo nuo ponų; tankiai ponai palikdavo be žmonių žemei apdirbti. Todėl ponų buvo nutarta atimti žmonės persikraustymo laisvę, žmonės visai pavergti ponams. Ponai paliko kaimiečių valdytojai, įsigijo tiesą juos teisti, paduoti, užmušti. Kaimiečiai pilnai prilgo gyvuliams.

Rods, tarp liaudies lietuviški įstatymai dejo skirtumus: buvo liuosininkai, dvariškiniai, lazininkai, vergai. Tačiau tarp jų skirtumai, išskirant liuosinikus, nebuvo dideli, o ir liuosininkai, neismokę, ponui arendos, galėjo patapti baudžiauninkais. Tiesa, ir baudžiauninkai pasak lietuviškų įstatymų galėdavo prie tūl aplinkybių palikti liuosais, galėjo išsipirkti. Sitame buvo lietuviškų įstatymų gerumas.

Baudžiavos gyvavimas.

Ne visuomet buvo lygus baudžiavos sunkumas. Kartais ji pasunkėdavo, kartais nors truputį palengvėdavo. Taip apie tą laiką, kada Lietuvon pradėjo skverbties reformacija, galima matyti karalius ir ponus suteikiant baudžiauninkams tūlus palengvinimus. Zigunto Augusto įstatymai, leiskim, buvo sutvarkytas eijimas į lazas, o tai pirmiausia prigulėjo vien nuo ponų; taip jau buvo išmatuota žemė ir pagal žemės dydžio paskirta mokesčių arba lazas eiti.

Vėliaus, apie septynioliktojo amžiaus pabaigą, baudžiauninkų

padėjimas vėl paliko sunkesnis, ponai išigijo didelę valią, paniekino senius duotus įstatymus, pridėjo baudžiauninkams dar visokių naujų lajų, įvesdino talkas, uždėjo mokesčius, padūmę, pavalgę.

Nuo pusės aštuonioliktojo amžiaus vėl prasidėjo palengvinimai baudžiauninkams. Lenkijos apšviestini didžiūnai pradėjo nuomonuoti, jog baudžiavos sunkybės visai nepadeda plėtoties viešpatijai, anipolt, gali ją vesti prie nupulimo.

Baudžiavos palengvinimai.

Didėjant Lenkijoje apšviestinių priešingų baudžiavai žmonių skaičiui, viešpatijos seime buvo galima jau išgauti šokie-tokie palengvinimai baudžiauninkams. 1768 m. buvo įkurtas tribunolas, kurs turėjo teisti prasikaltusius valstiečius; iš ponų-gi ta tiesa buvo atimta, dvarponiai nebegalėjo patis skirti valstiečiams mirties savo teismu.

Besitariant Lenkijos viešpatystės galui, ypatingai daug buvę visokių sumanymų, kaip palengvinus ar panaikinus baudžiąvą. Garsi lenkų konstitucija 3 gegužio 1791 m. sulig baudžiavos įvedė daug reformų. Visgi jos baudžiavos nenaikino, tik ją lengvino.

Garsus karžygis lietuvis Tadas Kosciuska, norėdamas, kad kokių prieš Rosiją noriau dalyvautų ir valščionis, pagarsino 1794 m. 7 vasario manifestą, duodantį baudžiauninkams liuosybę, nuosavius teismus ir mokyklas. Tačiau visam tam nelemta buvo įvykti, kądangi Lenkija draug su Lietuva pateko Rosijai, o ta nieko panašaus dar manyte nematė.

Baudžiava po Rosijos viešpatavimo.

Paveržusi savo nagan Lietuvą ir Lenkiją, Rosija išspradžių ketino palikti čia tas pačias tiesas, kokios is seniaus buvo buvę. Vienok to visai nepildė. Lietuvoj tapo įvesta tokią jau baudžiavą, koki j buvo daug žemiau už Lietuvą stovėjusioje Rosijoje. Lietuvoj nei pirmias nebuvo tokios sunkios baudžiavos, kokia ji dabar paliko, valdant gudui. Baudžiauninkų lajų eijimas jau tik ponų buvo nusikiriamas, beto ponai turėjo tiesą parduoti lazininkus ir be žemės, ko pirmias Lietuvoje nebuvo.

Lietuvos ponai, kadir ne visi, ir po Rosijos valdžia manė apie baudžiavos panaikinimą. Savo projektus apie baudžiavos panaikinimą išdėstė knygutėse bei laikraščiuose. Daugias jų norėjo paluosavimo baudžiauninkų be žemės. T. Kosciuska buvo po padavęs carui Aleksandri I sumanymą, kaip panaikins baudžiavą. Savo testamente Kosciuska skyrė liuosybę savo žmonės ir pavedė jiems visą savo žemę. Tačiau caras nedaleidė to testamentą išpildyti, žemę padėmė viešpatijos izdan, žmonės paliko baudžiauninkais.

Lietuvos dvarponiai buvo ir seimelin sširinkę apkalbėti apie baudžiavos panaikinimą. Bet caras paskui uždraudė seimeliuose minėti apie baudžiavą. Uždraudė taip jau leisti kaimiečių vaikus į augstesnės mokyklas, uždarė daug mokyklų, o 1832 m. panaikino Vilniaus universitetą.

Rosijos palengvinimai baudžiavai.

Ką Lietuvai draug su Lenkija buvo daug pirmias sugalvojusi, Rosija tik po kelių dešimčių metų pradėjo manyti ir bandyti. Rosijos valdžia pirmiausia pradėjo rūpintis karališkais baudžiauninkais. 1839 m. buvo paskirta komisija išmatavimui karališkųjų baudžiauninkų žemės ir perkeitimui lajų ant mokesčių piningais. Vėliaus, 1844 m., buvo paskirta komisijos ir dvarponių baudžiauninkų žemės ir perkeitimui lajų ant mokesčių piningais. Vėliaus, 1844 m., buvo paskirta komisijos ir dvarponių baudžiauninkų žemės ir perkeitimui lajų ant mokesčių piningais.

Manifesto gyveniman įvedimui is dvarponių luomo buvo paskirti tarpininkai ir jų kandidatai. Visą darbą jie turėjo atlikti neilgiaus kaip į du metu. Šie tarpininkai ištyrime kieno kuri žeme sutiko labai daug keblumų. Darbas užsilviko. O tuo tarpu lenkai su lietuviams sukilo prieš Rosiją. Maiste dalyvavo daugelis lietuvių ponų, kunigių, o taip jau ir valstiečių. Tačiau rusai tikrinos valstiečiai jiems esą ištikimi ir tą ištikimumą pirkosi. Muravjovas skyrė po penkis rublius valstiečiams už nurodymų maistinkim. Patraukimui Lietuvos valstiečių prie savęs caras buvo jiems prižadėta lyg nurodymų (tikrai tam nieko valstiečiams (tikrai tam nieko nebebuvo naujo). 1 kovo 1863 išleista ukazas su nurodymais, kaip išnaikinti baudžiavą. Vienok

ninkais tvarka. Tai buvo pavesta padaryti Lietuvos dvarponiams. 1857 m. dvarponiai, susikirstymui žemės į kategorijas, apskritai, viso dalyko užbaigimui buvo įkurta kiekvienam paviete komisija, susidedanti is tarpininko ir po vieną valdininką is ministerijų: vidaus reikalų ir finansų. Atlikdami paskirtą darbą, valdininkai turėjo gerą progą pasipelnyti. Eimę kyšius ir prilaikę tą pusę, kuri jiems daugias duodavo taigi beveik visur liko nuskrusavaltiečiai, kaipp bėdinesni, ti. Is to vėliaus visoj Lietuvoj kilo valstiečių su dvarponiais bylos—tai už ganyklas, tai už miškus, tai už žemę. Šitose bylose valstiečiai labai retai kur telaimėdavo. Kartais ir ne vienur bandydavo ir spēka neleist užimti jų skaitomas savomis žemės ar ganyklas, bet ir tai ne gelbėjo. Prie senųjų dar ir naujos visokios skriaudos buvo mualat padaromos. Gimė naujos bylos. Tie dalykai taip dabar supainioti, kad noriut sunku kas nors juose iširti. Kada Rosijoj susirinko pirmoji, paskiau antroji dumas, Lietuvos dumoje atstovai kasdien gaudavo is valstiečių įvairiausius skundus ant dvarponių. Tų skundų prisirinko didėlės krivos. Gal ir iki šiol jos tebesididina. Galima sakyti Lietuvos valstiečiai iki šiai dienai tebegyvena supainioti baudžiavos liekanose. Tik nuo jų galutiniai atsiluosavus, galės Lietuva atsistot ant tvirtesnių kojų ekonominiame gyvenime.

Prirengiamieji baudžiavos panaikinimui darbai.

Naujasai caras, Aleksandras II, leido dvarponiams toliaus tyrinėti ta klausimą ir davė prisakymus, kurių jie turėjo įpilaikyti. Kauno, Vilniaus, Gardino gubernijose buvo įkurti tam tikri dvarponių komitetai, kurių nusprendimai čjo į vyriausią trijų gubernijų komisiją. Panašiai buvo padaryta ir visoj Rosijoj. Peterburge buvo įkurta taip paduotoji redakcinė komisija, kuri turėjo sutvarkyti visus vietinių komisijų ištyrinėjimus bei patarimus, ir nuspresti, kas padaryt.

Lietuvos ponai nusiuntė Peterburgan savo patarimus, kad baudžiavą reikia polengva panaikinti, panaikinant ją, žemės kaimiečiams neduoti, bet įkurti bankai, is kurių žmonės, norėdami pirkti žemę, galėtų pasiskolinti pinigų.

I Lietuvos ponų patarimus Peterburgo komisija nelabai prielankiai pažūrėjo. Ji manė kitaip. Baudžiavos visiško panaikinimo nenorėjo, buvo sugalvoję tik visokius palengvinimus, manė duoti žemę ant visados, tik ne savastin.

Vienok caras Aleksandras II ir jo artimesni patarėjai galvojo kitaip. "Caras", anot Zmogaus, (Zur. "Baudžiava Lietuvoje"), "matė, kad žmogų be žemės palicisti, tai vis tiek, ką ant savęs pėilį pagalaisti ir paduoti, nes žmonės gali sukilti prieš ponus ir tuo pačiu kirčiu sugriaut ir caro sostą". Jau tąsyk, tiesa, ne vienur buvo beklų kaimiečių maištai prieš ponus; kurstė dar tuos maištus neiškus gandai apie baudžiavos panaikinimą. Tad-gi Aleksandras II pasiskubino išleisti manifestą. Manifestas apskelbta 4 kovo (19 vasario) 1861 metų.

Ispudis po manifestą.

Lietuvoje, Kauno mieste, manifestas apskelbta 21 (8) kovo. Ispudis buvo didelis. Daugelis dvarponių visgi nesitiekėjo taip greito baudžiavos panaikinimo, ypač nesitiekėjo (kadangi nenorėjo), kad baudžiava būtų panaikinta imai, be pereiginio laikko. Valsčionis už tai labai džiaugėsi pagalios galesia atsiluosuoti nuo amžiais juos slėgusio jungo. Daug didesnį ispuđį manifestas padarė gilioj Rosijoj, kur rusai bajorai niekad nebuvo nei manę apie baudžiavos panaikinimą. Daugeliui tokių bajorų išrodė, lyg kad žemė is po jų kojų būtų pradingusi.

Manifesto įvedimas.

Manifestas visgi nebuvo labai geras valsčionims, jis buvo geras greičiaus dvarponiams. Valsčionis, buvo paluosuojami nuo baudžiavos, buvo skiriama jiems po sklypėlį žemės, kokią jie turėjo, bet už tą žemę reikė jiems išmokėti. Mokestis buvo paskirta baisiai didelė: nuo žemės vartybės valstietis turėjo moket 6% kasmet iki 1913 metų, taigi už 100 rublių j 52 metų turėjo išmokėti 312 rublių! (Išmokėjimas už žemę jau užsibaigė 1906 m., taigi 7 metais anksčiaus, negu buvo paskirta. Tai revoliucijos gaviny).

Manifesto gyveniman įvedimui is dvarponių luomo buvo paskirti tarpininkai ir jų kandidatai. Visą darbą jie turėjo atlikti neilgiaus kaip į du metu. Šie tarpininkai ištyrime kieno kuri žeme sutiko labai daug keblumų. Darbas užsilviko. O tuo tarpu lenkai su lietuviams sukilo prieš Rosiją. Maiste dalyvavo daugelis lietuvių ponų, kunigių, o taip jau ir valstiečių. Tačiau rusai tikrinos valstiečiai jiems esą ištikimi ir tą ištikimumą pirkosi. Muravjovas skyrė po penkis rublius valstiečiams už nurodymų maistinkim. Patraukimui Lietuvos valstiečių prie savęs caras buvo jiems prižadėta lyg nurodymų (tikrai tam nieko valstiečiams (tikrai tam nieko nebebuvo naujo). 1 kovo 1863 išleista ukazas su nurodymais, kaip išnaikinti baudžiavą. Vienok

ton senųjų tarpininkų buvo pavesta nauji—rusai. Perkratinėjimui pirmųjų tarpininkų darbų, susikirstymui žemės į kategorijas, apskritai, viso dalyko užbaigimui buvo įkurta kiekvienam paviete komisija, susidedanti is tarpininko ir po vieną valdininką is ministerijų: vidaus reikalų ir finansų. Atlikdami paskirtą darbą, valdininkai turėjo gerą progą pasipelnyti. Eimę kyšius ir prilaikę tą pusę, kuri jiems daugias duodavo taigi beveik visur liko nuskrusavaltiečiai, kaipp bėdinesni, ti. Is to vėliaus visoj Lietuvoj kilo valstiečių su dvarponiais bylos—tai už ganyklas, tai už miškus, tai už žemę. Šitose bylose valstiečiai labai retai kur telaimėdavo. Kartais ir ne vienur bandydavo ir spēka neleist užimti jų skaitomas savomis žemės ar ganyklas, bet ir tai ne gelbėjo. Prie senųjų dar ir naujos visokios skriaudos buvo mualat padaromos. Gimė naujos bylos. Tie dalykai taip dabar supainioti, kad noriut sunku kas nors juose iširti. Kada Rosijoj susirinko pirmoji, paskiau antroji dumas, Lietuvos dumoje atstovai kasdien gaudavo is valstiečių įvairiausius skundus ant dvarponių. Tų skundų prisirinko didėlės krivos. Gal ir iki šiol jos tebesididina. Galima sakyti Lietuvos valstiečiai iki šiai dienai tebegyvena supainioti baudžiavos liekanose. Tik nuo jų galutiniai atsiluosavus, galės Lietuva atsistot ant tvirtesnių kojų ekonominiame gyvenime.

Prirengiamieji baudžiavos panaikinimui darbai.

Naujasai caras, Aleksandras II, leido dvarponiams toliaus tyrinėti ta klausimą ir davė prisakymus, kurių jie turėjo įpilaikyti. Kauno, Vilniaus, Gardino gubernijose buvo įkurti tam tikri dvarponių komitetai, kurių nusprendimai čjo į vyriausią trijų gubernijų komisiją. Panašiai buvo padaryta ir visoj Rosijoj. Peterburge buvo įkurta taip paduotoji redakcinė komisija, kuri turėjo sutvarkyti visus vietinių komisijų ištyrinėjimus bei patarimus, ir nuspresti, kas padaryt.

Lietuvos ponai nusiuntė Peterburgan savo patarimus, kad baudžiavą reikia polengva panaikinti, panaikinant ją, žemės kaimiečiams neduoti, bet įkurti bankai, is kurių žmonės, norėdami pirkti žemę, galėtų pasiskolinti pinigų.

I Lietuvos ponų patarimus Peterburgo komisija nelabai prielankiai pažūrėjo. Ji manė kitaip. Baudžiavos visiško panaikinimo nenorėjo, buvo sugalvoję tik visokius palengvinimus, manė duoti žemę ant visados, tik ne savastin.

Vienok caras Aleksandras II ir jo artimesni patarėjai galvojo kitaip. "Caras", anot Zmogaus, (Zur. "Baudžiava Lietuvoje"), "matė, kad žmogų be žemės palicisti, tai vis tiek, ką ant savęs pėilį pagalaisti ir paduoti, nes žmonės gali sukilti prieš ponus ir tuo pačiu kirčiu sugriaut ir caro sostą". Jau tąsyk, tiesa, ne vienur buvo beklų kaimiečių maištai prieš ponus; kurstė dar tuos maištus neiškus gandai apie baudžiavos panaikinimą. Tad-gi Aleksandras II pasiskubino išleisti manifestą. Manifestas apskelbta 4 kovo (19 vasario) 1861 metų.

Ispudis po manifestą.

Lietuvoje, Kauno mieste, manifestas apskelbta 21 (8) kovo. Ispudis buvo didelis. Daugelis dvarponių visgi nesitiekėjo taip greito baudžiavos panaikinimo, ypač nesitiekėjo (kadangi nenorėjo), kad baudžiava būtų panaikinta imai, be pereiginio laikko. Valsčionis už tai labai džiaugėsi pagalios galesia atsiluosuoti nuo amžiais juos slėgusio jungo. Daug didesnį ispuđį manifestas padarė gilioj Rosijoj, kur rusai bajorai niekad nebuvo nei manę apie baudžiavos panaikinimą. Daugeliui tokių bajorų išrodė, lyg kad žemė is po jų kojų būtų pradingusi.

Manifesto įvedimas.

Manifestas visgi nebuvo labai geras valsčionims, jis buvo geras greičiaus dvarponiams. Valsčionis, buvo paluosuojami nuo baudžiavos, buvo skiriama jiems po sklypėlį žemės, kokią jie turėjo, bet už tą žemę reikė jiems išmokėti. Mokestis buvo paskirta baisiai didelė: nuo žemės vartybės valstietis turėjo moket 6% kasmet iki 1913 metų, taigi už 100 rublių j 52 metų turėjo išmokėti 312 rublių! (Išmokėjimas už žemę jau užsibaigė 1906 m., taigi 7 metais anksčiaus, negu buvo paskirta. Tai revoliucijos gaviny).

Manifesto gyveniman įvedimui is dvarponių luomo buvo paskirti tarpininkai ir jų kandidatai. Visą darbą jie turėjo atlikti neilgiaus kaip į du metu. Šie tarpininkai ištyrime kieno kuri žeme sutiko labai daug keblumų. Darbas užsilviko. O tuo tarpu lenkai su lietuviams sukilo prieš Rosiją. Maiste dalyvavo daugelis lietuvių ponų, kunigių, o taip jau ir valstiečių. Tačiau rusai tikrinos valstiečiai jiems esą ištikimi ir tą ištikimumą pirkosi. Muravjovas skyrė po penkis rublius valstiečiams už nurodymų maistinkim. Patraukimui Lietuvos valstiečių prie savęs caras buvo jiems prižadėta lyg nurodymų (tikrai tam nieko valstiečiams (tikrai tam nieko nebebuvo naujo). 1 kovo 1863 išleista ukazas su nurodymais, kaip išnaikinti baudžiavą. Vienok

Orderiu, kad prireikus piningus grąžinti, mažiau man būtų kibelio ir lėšų. Bet as tvirtai tikiu, kad is kelių tūkstančių "Lietuvos" skaitytojų visgi galės atsirasti 100 žmonių, kuriems tikrai apsišvietimas rūri.

Tuo tikėdamas dar sykį prašau kiekvieno, geidžiančio kankors naujo ir naudingo patirti, viršui minėtas kningeles: "Gyvyliu protas" ir "Dievystės idėjos išsivystymas" tuojas, nieko nelaukus užsisakyti, prisunciant man krasos Money Orderiu 50c. Mano adresas toks: J. Laukis, 2817 Union ave., Chicago, Ill.

Philadelphioj isikurė rašytojų ratelis.

Philadelphioj keletas lietuvių susispietė kuopon, kurią pavadinu "Rašytojų Rateliu". Ketina lavintis literatūros srityje, be to ir skleisti apšvietą. Ratis būsiąs nepriklausomas nuo kokių nors partijų ar organizacijų. Jam rūpėsi tik tai, kad jo narių rašiniai atsakyti nors elementariškiems gero rašymo reikalavimams. Prisiųstose "Rašytojų Ratelio" įstatuose visgi dvi jo snarių pareigos yra slepiamos. Kokios tos slaptingosios pareigos ir kam jos yra slaptingos, sunku išaiškinti.—Žemiaus dedame prisistatus mums "Rašytojų Ratelio" įstatus:

"RASYTOJŲ RATELIO" ĮSTATAI.
(Pirma susirinkime Vasario 3 diena 1911 m. Philadelphia, P.).

1) "R. R." narių laivins tarp savęs literatūros srityj. Tam tikslui kiekvienas narys rūpintis prirngti kas menuo bent po vieną originališką veikalėlį vėslai "R. R." narių kritikai.

2) Veikalėliai bus skaitomi Ratelio susirinkime, paskirti sąnario, arba paties autoriaus, jai jis to norėtų, ir pastebėtos silpnos veikalėlio pusės, bus patarimos autorliui pataisyti.

3) Rašytojų nuomonės Ratelis nevaržo, rateliui gali būti is visokio mokslo ir dailės šakų parasyti is visokeriojo atžvilgio. Nuo autorius reikalaujama tik, kad jo rašiniai atsakytų nors elementariškiems literatūros reikalavimams.

4) Raštas po Ratelio vėslai kritikai ir autorius duoda spausdinti jį laikraštį, kuris jam geriaus patinka. 5) "R. R." be augščiaus paminėtų uždavinių, kiek bus galima, stengsis skleisti apšvietą liudyje. Tai išdėli, matant reikala ir pagal laisvę, rengs paskaitas, referatus ir viešus ginčus.

"R. R." narių ir jų priedermės: 1) "R. R." narių galbūti būti kiekvienas literatūrai kalbas asmuo, gal is turis nera dirbti literatūros srityj, taip gi sutinkas su šio Ratelio uždaviniais.

2) "R. R." narių po savo raštais gali pasirašyti ir slaptavardį, jai unato reikala, bet po raštais, kurie nebuvo perkrauti Ratelio susirinkime, visados, neskaitant narsų, dar pridėda dvi raidis: "R. R."; raštams, kurie buvo perkrauti Ratelio susirinkime, nėra butino reikalo vartoti Ratelio žymę, jai bent autorius to nori.

<

J. Korzenowski. Medicinos Doktoras.

Komedija vienoje veikmėje
Lietuvių kalbon išvertė
Vaidevutis.

PULKININKAS. Turbūt dabar baisiai protingas, kuomet pabaigė universitetą. Kaip pradės tau šnekėti apie filozofiją, tai žinau, ar ji supras?

ONA. Su manimi ponas Karolius nesiekė apie filozofiją. Jis žmogus protingas, ir žino su kuo apie ką kalbėti.

PULKININKAS. Pavyzdžiui su manimi kalbės apie politiką ir apie ūkį; o su panele Ona?

ONA. Su manimi apie literatūrą, apie poeziją. PULKININKAS (sėsdamas). Apskritai kalba lytės daugiausiai širdies apygardos.

ONA (stovėdama). Labai gali būti. Juk poezija turi šaltinį širdyje. "Turėk širdį ir žiūrėk į širdį", sakydavo didis mūsų poetas.

PULKININKAS. O tu ar leisi ponui Karoliui pažvelgti į savo širdelę?

ONA. O kodėl gi ne? Juk man tėvelis to neužgins.

PULKININKAS. Aš?—o, anaipol. Ponas Karolius, man rodos, žmogus doras ir protingas. Bet gal aš klystu.

ONA. O! ne, neklysti tėvelis.

PULKININKAS. Ponas Karolius pabaigė universitetą ir turbūt užtikinamai prisirinko visokių žinių, kuriomis galės būti naudingas savo tautiečiams ir meilūs draugijoje. Juk teisybė?

ONA. Aš manau, kad teisybė.

PULKININKAS. Ponas Karolius yra sūnus dorų gimdytojų, turinčių gerą išsilavinimą užsilaikymui; tātai gali būti ne pro šalį panelei pulkininkaitėi. Ar gerai kalbu?

ONA. Man rodos, kad labai gerai, mylimasis tėveli!

PULKININKAS. Du metu atgal, kuomet ponas Karolius vakacijų laike buvo čia, jis kasdien atrodavo raitas ir visomet stengdavosi įjoti kieman suoliais, tada, kuomet panelė pulkininkaitė stovėdavo prie langų, ir rausdavo ji išvydusi. Ar taip?

ONA. To gerai neatsimenu; bet rasi ir taip.

PULKININKAS. Panelė pulkininkaitė tuomet mėgdavo su ponu Karoliu skaityti poezijas, su juo eiti pasivaikščioti ir išsivesti su savimi seną ir pažįstamą tėvą. Panelė pulkininkaitė visą tą laiką rūpinavosi, kad visomet būtų su kava puiki grietinė, kad būtų kasdieną švieži cukorėliai ir baronkėlės; apie ką paskiau visai nebemąstydavo, kuomet ponas Karolius vėl išvažiuojo į Charkovą. Ar taip?

ONA (šypsodama). Rodos, kad taip, mylimasis tėveli! Bet kokį iš to visko tėvelis padarei išvedimą?

PULKININKAS. O ką gi? Išvedimą padariau tokį, kad ponas Karolius patiko panelei Onai ir kad, jaigu ir dabar pamatyčiau jį esant tokiu, kokiū buvo pirmiausia, jaigu leisčiau, tai gal panelė Ona eitų už pono Karolius. Ant galo nežinau.

ONA (vylingai). O tėvelis žinai, kad tai viskas labai gali būti.

PULKININKAS. Nužemintai meldžiu, kas to galėtų tikėtis?

ONA (bučiuoja jį ranką). Juokus į šalį, mylimasis tėveli. Tuomet man rodėsi, kad ponas Karolius buvo labai manimi užsiėmęs. Nenoriu girties, kad tie dveji metai niekikiu jo nepermanė; bet duokime, kad jo širdis ir dabar tebejaucia, ką seniau jautė; ar nesipriesinsi tad, brangus tėve?

PULKININKAS. Jaigu jį matysiu ir dabar esant tokiu, kokiū buvo seniaus, taip pat doru, taip pat mylinčiu triušą ir mokslą, kas-zin, gal ir sutiksiu?

ONA. O! esu tikra, kad tau dabar dar labiau patiks, Turėjo visai subręsti ir širdimi ir protu.

PULKININKAS. Kad tai aš pro tavo akinius žiūrėčiau į jį, tai gal taipgi būčiau tikras.

ONA. Aš akinių neturiu, mylimasis tėveli! žiūriu sveikom akim.

PULKININKAS. Gražiom, tai teisybė, bet nesveikom. Žiūri pro netikriausius sviete akinius, nes pro meilės akinius. Bet daleiskime, kad mūsų nuomonės apie poną Karolį bus vienodos; ką gi ant to pasakys maršalkienė, brangiausioji pono Karolio tetulė?

ONA. Ką pasakys maršalka, tai žinau iš kalno.

PULKININKAS. Atkartos, lyg aidas, paskutiniuosius savo žmonos žodžius. Bėdinas maršalka! ne apie jį čia eina kalba. Bet jį? bet ponas Hipolitas, kurį būtinai man nori įbrukti?

ONA. O! teirpaugio mane Viešpats! Aš jo nenoriu, už jokius pinigų! Ponas Hipolitas bemokslis, neapštas kuolas, lošikas, arklīninkas, mūgininkas.... Ar-gi tai man vyras?

PULKININKAS. Mama sako. Hipolitą esant dailiu, padoriu, ir būk kunigaikštystė Hortensija apie jį besisukaliojanti. Ir ištikro, vyras kaip ažuolas, puikūs turi ūsus, daigią barzdą ir apūsus. O kas apie lošimą kortomis ir mūges, ar-gi tai galima vadinti yda? Iš dešimties jaunų žmonių kiek-gi turime kitokių?

ONA. Deja.

PULKININKAS. Juk mamytės ir tėveliai šaltai žiūri į tai, laiko ponaičius po gimdytojų sparnais ir leidžia jiems subręsti tinginystėje ir paikybeje.

ONA. Deja!

PULKININKAS. Juk ir už tokių panelės ištėka ir einant piršlyboms neklusia, ar tamsta ką moki? ar gali būti naudingi seimynai ir savo šaliai? ar buvai universitete? kokiame esi luome? kokių turi vietų?

ONA. Deja! Bet ar-gi tai juų kaltybė, kad turi eiti ir už tokių, kuomet nėra kitokių?

PULKININKAS. Iš dalies ir jų kaltybė. Jaigu viena, antra, desimta duotų ponaičiui panašius klausimus ir pasiūstų jį, kur reikia, tuomet tai bajoraitis pasikasytų pakaušį ir pagalvotų, kad kortos, pypkė, mūgės ir girtuokliavimai nėra vienatinėmis bajoriškio ir pylietiskio gyvenimo atribucijomis.

ONA. Tas teisybė, mano tėve! bet baimė pasilikt sena mergina!

PULKININKAS. Ar-gi negeriau būti senmerge, negu turėti vyrą kvailį, lošiką ir sukčių?

ONA. O! daug geriau! ir žinai tėveli, ką aš išvedu iš tavo žodžių?

PULKININKAS. Pavyzdžiui?

ONA. Šitai tą, kad jaigu dėl kokios priežasties ponas Karolius tau nepatiktų, ko nesitikiu, tai man leisi palikti senmerge? ar neteisybė? (Glaudžiasi prie tėvo).

PULKININKAS (suspaužia ją). Gerai, mano vaike! Sėdėsimė sykiu ir apgalėstausimė šalį, kurioje tokia kaip tu mergaitė negalės rasti verto savęs vyro.

(toli girdėti patinio skambalo balsas).

ONA. Tylek, tėveli! man rodos, kad girdžiu patinį skambalą.

PULKININKAS. Ar tikrai? Kokias geras turi ausis! Aš nieko negirdžiu.

ONA (jautriai). Bet ištikro, tėveli, girdėti kažkur skambinant ir kas-syk arčiau. Tai jis turbūt atvažiuoja. Ak, mylimasis tėveli! Visa drebi!

IV. REGINYS.

PULKININKAS, ONA, VAIVADIENĖ; paskiau STEPONAS.

VAIVADIENĖ (įeina greitai). Ar man taip tik išrodė, kad girdėti kažkur skambėjimas? (Abidvi eina pas langą). A! taip yra—ir kas-syk balsiau. Gal tai jis?

PULKININKAS. Dabar ir aš girdžiu. Bet gal tai antstolis?

ONA. O, kur ten, tėveli!

VAIVADIENĖ. Ot, tai būtų netikėta laimė! STEPONAS (įbėga). Ponaitis atvažiuo. Kaip tik jį pamačiau, tai tuoj dasiprotėjau, kad tai jis.

VAIVADIENĖ (prie langą). Mano sūnus! mano sūnus! (Bėga pas duris). Karoliau!

V. REGINYS.

TIE PATIS BE STEPONO IR KAROLIUŠ.

KAROLIUŠ (įliekia ir puola prie motinos kojų). Mano motina!

VAIVADIENĖ (pakelia jį). Eik-gi čia, mano vaike! O, kaip esu laiminga, kad tave pagalios matau! (Spaudžia jį). Bet žiūrė-gi, Karoliau, kokių mės turime svečių.

KAROLIUŠ. Ponas pulkininkas! (Paduoda jam ranką). O! ištikro du sykiu esu laimingesnis, kad tamstas regiu.

PULKININKAS. Sveikiname tamstą, pone Karoliau! sveikiname sirdingai.

KAROLIUŠ (į Oną). O panelė? ar sveika? ar nepamiršai manęs?

ONA (paduoda jam ranką). Sirdingai džiaugiuosiu, kad tamsta jau namie.

PULKININKAS (į Oną). Ir vėl aš turėsiu šviežių baronkelių ir sausainėlių?

ONA (į tėvą). Fel, tėveli.

VAIVADIENĖ. Bet kaip gi sutvirtėjai, mano Karoliau! kaip surimėjai!

KAROLIUŠ. Pasenėjau, brangioji mama!

PULKININKAS. O kaip-gi mės išrodome po dviejų nesimatymo metų?

KAROLIUŠ. Ponas pulkininkas truputį prazilai.

PULKININKAS. O mano dukte?

KAROLIUŠ. Panelė Ona? (Ima jos ranką). O, links-mas būčiau, kad tie dveji metai nepadarytų jokios atmainos.

ONA (tyliai į Karolį). Tų dviejų metų nebuvo, pone Karoliau! (Prasišalina pas langą).

VAIVADIENĖ. Sugėdinai ja, pulkininke! Na, įsivė-šk-gi, mylimasis Karoliau! Gal nori arbatos arba kavos po kelionę?

KAROLIUŠ. Nieko, nieko, brangioji motina! Leiskite man pasidžiaugti savo laime ir tąja mintimi, kad esu tėvų pastogėje, ir regiu tuos visus, kuriuos savo gyvenime kuodaugiausiai myliu.

Grazi tai šalis, kur tiek metų prabuvau; turtingi jos laukai, puikūs beržynėliai, žalias ir neįsima-tuotos pievos ir laukelės; o vienok, kuomet pamačiau savo šalį, savo šalies laukus, išgirdau mūsų ažuolų ošimą, kuomet pamačiau gelėsę paskendusiuosius mūsų kaimus ir kaimelus, dė-kojau dangui, kad jau pabaigiau savo novicijato laiką, kad paliksiu čia, tarp savųjų, kur tu, geroji motina, kur tu, padorus drauge mano tėvo, ir kur....

PULKININKAS. Ir kur kas dar? Tyli? na, tai aš už tave baigsiu. (Jautriai į dukterį). Ir kur tu, brangioji panelė Ona!

ONA. Ak, tėveli! ar-gi reikia taip mane gėdinti? (Slepia veidą ant tėvo krūtinės, o ranką paduoda Karoliui).

KAROLIUŠ (bučiuoja jos ranką). Dabar jau viską turiu, ką tikrai žemė gali žmogui duoti. (Įeina Steponas).

VI. REGINYS.

TIE PATIS IR STEPONAS.

STEPONAS. Ant pylimo karieta ir keturi širvi arkliai. VAIVADIENĖ. Ak, tai mano sesuo.

PULKININKAS (į save). Šia tau—turėsimė pirmė-dienę ir kunigaikštį Augustiną ir Hipolitą.

STEPONAS. Aš tuoj dasiprotėjau, kad tai ponis maršalkienė veža poną maršalką, kaip pamačiau jos karietą ir arklus.

KAROLIUŠ. O ar visados-gi taip gerai dasiprotėji, mano Stepone?

STEPONAS. Oho! aš tuoj visko dasiprotėjau. Kaip iškraustinėju ten ponaičio daigtus ir pamačiau negyvo žmogaus malkulę ir kitokių kaulus, o dėžutėje, kuri atsidarė, pamačiau visokių instrumentus, tai tuoj dasiprotėjau, kad mūsų ponaitis—geometras.

KAROLIUŠ (į šalį). O kad tave, plepale! išsiduos mano daktarystė. (Balsiai). Gerai dasiprotėjai, mano Stepone! Aš geometriją labai mėgiu. Bet ar neįsimėtė ten man nieko?

STEPONAS. Gink Dieve! Viskas čia. VAIVADIENĖ. Na, kam-gi tu, Karoliau, vežioji su savimi lavono galvą ir kaulus?

KAROLIUŠ (sumišęs). Aš, mama? Matai mama, pamėgau anatomiją ir tobulinuosiu tame moksle. (Toliaus bus.)

Tikėjimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams.

P. D. Chantepie de la Saussaye,
Teologijos profesor. Amsterdame,

Vertė J. Laukis

Kad išėjusieji Avingtą po Gedalijo užmušimui ju dėjai iš didesnės dalies pražuvo ten tarp stabmeldijos, tai tas tiek pat neabejojama, kaip ir, kad ištremtieji Babilio-nan perėmė ten daugelį iš stabmeldiško gamtinio kulto. Šitas gana yra parodoma Jezekieli kova prieš killulim, — stulpus, su kurių pagalba svetimoje šalyje stengiasi padaryti Jehovos artumą. Jez. VI, 4, 6.

Prie šito visko, daugumas ištremtųjų izraelitų norėjo liktis Jehovos garbintojais, bet jie drauge su tuo stovėjo aktyvaizdoje to neužginamo fakto, kad patysi Jehova savo tautą atstumė nuo savo veido ir apleido savo buklę ant Siono, kuomi atkeitė ir seną savo sadorą su savo žmonėmis; nes Jehova priderančiai galėjo būti garbinamas tik šven-toje žemėje. Kas buvo daroma už jos rubežių, tai jau pats iš savęs buvo nevalyvu.

Per pirmą dešimtmetį, 597 — 586, ištremtiniai turėjo tvirtą viltį, kuria veltui niekino kaip Jezekielis Babilione, taip Jeremijas Palestinoje, kad paskutinėje valandoje Je-hova išeis Jeruzolimos apgyneju, numes chaldėjus, o juos pačius sugrąžins Judėjon. Šitoje viltyje jie ankštai risisi i kruvą ir, dvasioje nesiliaudami gyventi savo šventame garde, su kuriuo laikė brudžius susinešimus, išdirbo sau toli budo naują organizaciją, kurioje po savo gimininių vadovų, arba galvų vada, stengėsi, kiek galėdami, palaikyti savo tautišką ir tikėjimiską pobūdį. Po Jeruzolimos iš-griovimui šita viltis nužudė po savim atspirtį, bet prprieto laikyti save svetur atskira korporacija buvo teip stiprus, kad jis atstovėjo, be to gi judajiskas atskirumas apturėjo didelę spirtį nuo priepludžio daugybės naujų ištremtinių.

Šitas atskirumas tarp kitko išsireiškė paviršutiniu bu-du ypatingai dviejuose papročiuose: užlaikyme šabo ir apipiaustyme. Vienas ir kitas nuo seno buvo pas Izraelių, bet jiems nebuvo duodama ypatingai didelė tikėjimiską svarba; dabar jie stojosi reikiškas ženklas priklausomybės prie Izraeliaus, apturdami vidurinio sąryšio ir išlaikinio skirtumo svarbą (Wellhausen). Prigimta šito pasekme buvo šventas pobūdis, kurį jie įgijo vėlesnėje judajybėje.

Antra vėrtus, dėl visiško oficiališko kulto apstojimo pamaldoje įvyko svarbios permainos. Vietoje pamaldos šventamyje buvo rengiamas šventadienis sykis nuo sykio šventi susirinkimai, kuriuose maldos ir pamokslai užėmė aukojimo vietą. Kadangi šitas daryta visur ir todėl šitie susirinkimai atsakė butinam reikalui, tai jie po Sinagogs vardu nesilioyė buvę ir po jeruzolimino šventnamio atnau-jinimui, greta su pamalda šventamyje ir stojosi vienu iš svarbiausių būdų kaip palaikymui, teip ir platinimui ju-dajiskų gyvenimo formų. Sename Įstatyme apie sinagogą visgi prisimena psalmoje 74, 8.

Bet didelė nelaisvės svarba yra netiek šitame ir ki-tuose tolygiuose privatiniuose apsiereiskimuose, kiek pada-rytame jos radikaliskame atplėsimė dabarties nuo perieties. Jehovybė buvo nuplėsta nuo jos prigimtos dirvos ir per tai tapo ne tik butinu, bet ir galimu pastatyti ją ant naujų pamatų.

Kaip ir visuose ankstyvesniuose vystymosi faziuose, teip ir dabar, didžiausią svarbą turėjo dievapaznybės forma. Ikišiolai ant pirmos vietos stovėjo Dievo bendrumas su žmo-nėmis; dabar, per nelaisvę, jis pasikeitė nutoliniu samone. Jehovos šventybė, su tokia tvirtybe Isajo skelbiama, tapo žinoma visame savo baisiame aštrume ir Dievo atsinešimas prie žmonių reikiškesi tik rustybės pavidale. Toksai suopro-tis turėjo įvairias pasekmes ir visų pirma atsiliepė į patį

Pav. 72. Judajiskos belaisvės (nuo assyrų paminklo).

suoprotį apie Dievą. Pas Jezekielį pirmu kartu randame, kad tarp Dievo ir pranašo, kaip tarpininkas yra angelas. Vietoje to, idant panašiai pirmesniems pranašams vadinti save vardu, Jezekielis vadina save "žmogaus sunumi", lyg kad norėdamas aiškiau parodyti toliumą, esantį tarp jo ir Dievo. Prietam savotiškas yra aprašymas cherubinisko sosto, arba ratų, kuriuose jis matė Jehovą, važiuojant iš švento gardo. Jehovos vaizdas ugningas kaip liepsna; jis nešasi ant cherubinų sparnų; nė vienas žmogus negali iš-laikyti jo pažūrėjimo. Tokiu būdu nuo Jezekielio prasi-deda tas procesas, kuris sekė jau iš Isajo pamokslų pa-sekmių, bet tik nelaisvės laike jėjo į tautišką samonę ir kuris, laipsniškai veikdamas prasmėje pilno atidalinimo dangaus nuo žemės ir Dievo nuo žmogaus, privedė ant pabaigos prie vėlesnės judajiskos teijbės. Iš Senojo Įsta-tymo knygy ant šito paskutinio taško atžvalgos stovi knyga Ekkleziastas (Kogele), padaranti priežtą priešingumą pra-našiškiems raštams. Žinoma, nuo Jezekielio iki jo dar didelės tolis.

Šitąja pačia linkme, prasidėjusia nuo Jezekielio, eina ir kuniginis kodeksas. Kuomet senesnėse penkiaknygio dalyse tankiai šnekama apie dievybės apsiereiskimus, tai kuniginis kodeksas rupestingai stengiasi apie juos nemi-nėti; teip pat jame nėra randama išsireiskimų, suteikiančių dievybei žmogaus paveikslą arba žmogaus jausmus. Be "žodžio", vienintelė forma, kurioje apsiereiskia Jehova, yra Kabod (viešpatiška garbė) parodoma ir podraug užslepia-ma debesiu.

Bet ant kiek sekančiuose po nelaisvės amžiuose, su-žinybė tolio tarp Dievo ir Izraeliaus darėsi stipresne, ant tiek pat pasistengimas užpildyti šitą toli vis augancia dau- (Toliaus bus.)

Photograph by Matzene, Chicago.

MARY GARDEN.
Garsi Amerikos operinė dainininkė.

Įsakymas p-ui esąs.

Kada tik rašau kokia kores-pendencija į laikraštį, visada ap-mąstau, kad neužgauciau ypatų, kaltinamojo vietoje parstatau sa-ve, niekadus nesutepiau savo rašto melagystėmis, neužėniau skaitytojų atidės tuščioms polemikoms.

Lietuvių priežodis sako: "kas nori šunį mušt, randa ir lazda". Taip gi p. Esąs, turbūt, neper-skaitė "Lietuvos" No. 6-me ko-respondencijos, kad tik turėtų skaitė, tas užsinerėjęs jai nau-jus rubus prikripo prie mano ko-respondencijos, kad tik turėtų progą užmest sauja purvų—mela-gysčių ant manęs ir mano ko-respondencijos. P-as Esąs sako, buk "Lietuvos" No. 6-me aš sa-kęs, jog "Liaudies Mokykla" pa-kelė triukšmą. Meldžiu tuos nu-kaltus žodžius atsiimt atgal.

Jaigu mano korespondencijoj sakytą, kad "L. M." daugiausiai darbuojasi p. J. O. Sirvydas, tai yra faktas. Kieno "V. L." kiek-ienam numerį aprašoma paskai-tos, lapeliai dalinami, raginama žmonės paskaitas lankyti? Nors buvo garsinta lapeliuose ir "V. L.", kad "Velnio Historija" i-mą ir II-ą skaitys p. P. Norkus iš Passaie ir p. K. Vidikas. "Tėvy-nės" redaktorius iš Etnografijos, bet minėti prilegantai neskaitė, skaitė p. J. O. Sirvydas už tat ir garbė pripuola jam, o ne p-ui Esąs, nes p. Sirvydas daugiausiai darbuojas.

Kiekviename "V. L." numerįj garsinama paskaitos, ofiso languose, smuklėse ir krau-tuvėse lapelių punda, kiek-viename susirinkime publika la-peliais apdovanoja, krutanti pa-vaikslai rodomi, chorai dainuoja, bet gaila, kad iš daugelio tūkstan-čių žmonių jaigu kokį vakarą ateina kokią 15, tegul dusyk ar trissyk tiek, tai toli gražu ne-pakanka.

Kas link "Progreso Ratelio" susirinkime atsitikusios "kiaula-liogijos ir versliogijos" nieko ne-galiu pasakyti. Kas link Sinkaus kompanijos, aš tiek pasakau, tei-singai priežodis sako: toks to-kio įieško ir tokį remia.

Ten buvęs.

Tėvynės Mylėtojų Dr-stės Reikalai.

Visus raštus Tėv. Myl. Dr-stės re-kauluose, kuopos ir pavlenios ypat-maionės slasti Dr-jos Lit. Kom. na-tūri ir redaktorius.

J. Laukis, 2817 Union av., Chicago, Ill.

TREČIOJI TĖV. MYL. D. APYSKAITA.

Inplaukimai.

Batavia, Ill., 90 kp. per J. Judi-
dikauka \$5.00
Batavia, Ill., už parduotas kni-

gas	2.50
Union City, Conn 2 kp. per J. A. Šumskį	7.20
Roslyn, Wash., 62 kp. per A. Il-giną	7.20
Couglas, Okla., E. M. D. ženkli- lis, J. Bulota	1.00
Cambridge, Mass. T. M. D. ženkli- A. Velekla	1.00
Stamford, Conn., pav. F. Naikelis	62
Stamford, Conn., už ženkli	1.00
Stamford, Conn., auka T. M. D.	49
Racine, Wis., 121 kp. per V. Bu-bolį	60
Racine, Wis., auka T. M. D.	40
New Haven, Conn., 14 kp. per A. Raizį	23.40
Wilburton, Okla., 85 kp. per Gr-galių	6.00
Duquesne, Pa., 103 kp. per K. Savicką	11.60
New Philadelphia, Pa., 122 kp. per J. Bendriką	12.50
St. Charles, Ill., S. Kiela pav. ir auka T. M. D.	400
Brooklyn, N. Y., 3 kp. per V. Berškį	4.60
Bangor, Me., ženklielis, A. Zub-kus	1.00
Bangor, Me. Prisirašimas prie T. M. D. A. Zubkus	1.00
Bangor, Me. Už Kudirkos rašus	2.50
Plymouth, Pa., 32 kp. per V. Selių	10.40
Menessen, Pa. ženklielis A. Ju-caitis	1.00
Amsterdam, N. Y. pav. J. Ka-ruzas	60
Amsterdam, N. Y. už ženkli	1.00
Amsterdam, N. Y. pav. P. Jau-beris	60
Hamilton Ont. Canada, F. Syrus	60
Waterbury Conn. 5 kp. ženklielis	8.00
Clinton, Ind. 53 kp. per Skinderį	1.20
Clinton, Ind. už ženkli	2.00
Long Island, N. Y. ženklielis, Nor-velius	1.00
Grand Rapids, Mich. 58 kp. Beline	6.00
Oakland, Cal. pav. P. Palis	60
Meriden, Conn. 45 kp. per K. Liukų	4.00
Chicago, Ill. 22 kp. per A. Siakį	9.20
Waterbury, Conn. 5 kp. ženklielis	1.00
Union City, Conn. ženklielis, D. Elmaitis	1.00
St. Charles, Ill. pav. M. Tara-bilda	60
Brooklyn, N. Y. ženklielis K. J. Miliauskas	1.00
Fribourg, Šveicarija, 123 kp.	4.57
Racine, Wis. ženklielis, Ign. Na-čulis	1.00
Racine, Wis. naujas pav. K. Sa-balauskas	1.00
Racine, Wis. už ženkli	1.00
So. Manchester, Conn. 103 kp. per A. Galvosą	

GERIASIA KNYGELE IŠSIMOKINIMUI Angliškos Kalbos.

Jos Vardas yra:

"Kaip rašyti Laiškus Lietuviškoje ir Angliškoje kalbose".

Ko ji mokina? Ji mokina rašyti laiškus (gromatas) lietuviškoje ir angliškoje kalbose. Žmogus gali visą amžių mokintis angliška kalba, bet pakol jis nemėgins rašyti laišku angliškoje kalboje, tai ir angliškos kalbos niekada gerai neįsimos. O kad rašyti laiškus angliškoje kalboje, reikia tam tikros knygos, kuri mokantį mokintų. Taigi ši knygelė mokina rašyti laiškus angliškoje kalboje.

Šioje knygelėje yra daugybė laišku visokių reikalųose ir atsitikimuose ir visokių ypatais: Laiškai tėvų ir vaikų, vaikų ir tėvų, vaikų ir merginų, merginų ir vaikų, tarnų ir darbdavių, darbdavių ir tarnų ir tt. Tie visi laiškai yra abiejose kalbose, vienas lietuviškas kitas angliškas, taip kad rašantis skaitytojas lietuvišką laišką ir mato kaip tą patį laišką angliška rašyti. Rašantis angliškus laiškus žmogus mato kaip surišti žodį su žodžiu kaip padaryti pilnus sakinius ir tie sakiniai išsiverbia žmogui į smegenis taip gliai kad jis juos jau ant visada atmena. Jokia gramatika, jokia kita knyga taip greitai ir taip gerai žmogų neįsimos angliškos kalbos kaip kad virš paminėta knygelė. Žinoma pirmą paėmimo šios knygelės, žmogus turi pirmiau perskaityti knygeles "Vadovėlis" No. 1209 ir "Rankvedis" No. 1300, kad gauti pradžią, o paskui jau imti knygelę "Kaip rašyti laiškus lietuviškoje ir angliškoje kalbose".

Ši knygelė ne vien mokina laiškus rašyti, ne vien mokina angliškos kalbos, bet dar mokina ir daugybės kitokių labai naudingų ir reikalingų dalykų, kokių pamokinių jokiaje knygoje nerastite. Ji mokina:

Kaip daryti kontraktus pirkimo, pardavimo, sandymo ir visokių formų biznio reikaluose; kaip daryti vekselius skolinimui; pinigų; kaip daryti testamentus; kaip vesti draugystę reikalus, ir visoki kiti pamokinimai. Taipgi mokina formų kaip žmonėse apsieiti visokiuose atsitikimuose; antai kaip apsieiti svečiuose, apsilankymuose, supažindinime vieno su kitu, pakalboje vieno su kitu, kaip užsilaikyti bankietuose, vestuvėse, krikštynose, pagrabuose, atsilankant ant metinių švenčių ir tt. Toliau knygelėje yra šimtai patarlių vartojamų angliškoje kalboje išverstų į lietuvišką, kokių dar niekad negirdėjai, ir ant galo yra žodynėlis svetimų žodžių, vartojamų vyriausiose kalbose, išverstų į lietuvišką kalbą ką jie reiškia.

Ši knygelė turi 293 puslapius. Yra apdaryta popieriaus apdarose ir audinio gražioje apdarose. Ji yra verta daug pinigų, bet už pinigų mes jos niekam neparduodame. Mes ją dovanojame tiems, kurie užsirašo mūsų laikraštį "Lietuvą" ant 18 mėnesių ir užsimoka \$3.00 prenumeratos, tai tiems duodame šią knygelę dovanų ir siunčiame "Lietuvą" per pusantų metų. Skaityk mūs apgarsinimą ant puslapio 7.

Kodėl taip brangią knygelę mes dovanojame už dyką? Pirmia todėl, kad mes norime kad kiekvienas lietuvis išmokytų anglišką kalbą, kad paskui galėtų užimti geresnę vietą ar darbą ir pralobti, o kada bus mūsų lietuviai turtingesni ir apsviestesni, tai ant tiek pakelti lietuvišką tautą ir kultūrą ir mes nuo turtingesnių daugiau biznio turėsime. Antra — mes norime, kad kiekvienas lietuvis skaitytų mūsų laikraštį "Lietuvą", kuri tar nauja žmonių apsvietimui ir kultūriškam jų pakėlimui, ir ant kiek "Lietuvos" skaitytojai pasidaugins, ant tiek mes galėsime pagerinti laikraščio "Lietuvos" įturą. Pasidauginus skaitytojams, mes galėsime užlaikyti geriausius raštininkus, kurie parūpins žmonėms tikrai gerų ir pamokančių raštų visokiame mokslo šakose. Laikraštis turi būti žmonių mokykla, jis turi mokinti žmonis to visko kas jų gerovei reikalinga, todėl mes ir rūpinamės laikraštį "Lietuvą" tokiu žmonių mokykla padaryti.

Lietuviai jau pradeda suprasti mūsų gerą norą, nes kasdien vis užsirašo "Lietuvą" daugiau ir daugiau, ir gavę nuo mūsų virš paminėtą knygelę dovanų, kuodidžiausiai mumi dėkavoja už jos išleidimą.

Todėl ir tu, broli, kurs šį apgarsinimą skaitai, nelauk ilgiau, bet tuojais prisijunk \$3.00 prenumeratos už "Lietuvą", o mes ir tau prisijusime tą brangią knygelę dovanų ir siunsiame mūsų laikraštį "Lietuvą" per pusantų metų.

Siųsdami pinigų savo laiską adresuokite šitip:

A. OLSZEWSKI,

3252 So. Halsted Street.

CHICAGO, ILL.

J. Vanagaiczio Istaiga

Tilžėje

dėl visokių reikalų lietuvių

Vokiečių gatvė (Deutsche Strasse) Nr. 55

rupinsis

Didžiosios Lietuvos, Amerikos, Anglijos ir kitose šalyse gyvenančių lietuvių visokiais reikalais.

Ji duoda patarimus reikalaujantiems kaslink keliamumo į Ameriką, Angliją ir kitas šalis.

Iš Amerikos grįžantiems Tėvynę, kaip ir kokių būdu geriausiai pasiekti savo gimtinės kraštą.

Prekybos dalykuose Tilžės atvykusiems apreiškia, kas užlaiko geriausius tavarus ir parduo už pigiausias kainas. Žodžiu, kiekvienam reikale duodamas sąžiningas patarimas, ant kiek jis nereikalauja ypatingų išlaidų, veltui (dykai).

Tautiečiai! Naudokitės kiekvienam reikale šita mano Istaiga. Adresą reikia dėti tokį:

J. Vanagaitis, Tilžeje (Tilsit)

Vokiečių gatvė (Deutsche Strasse) Nr. 55.

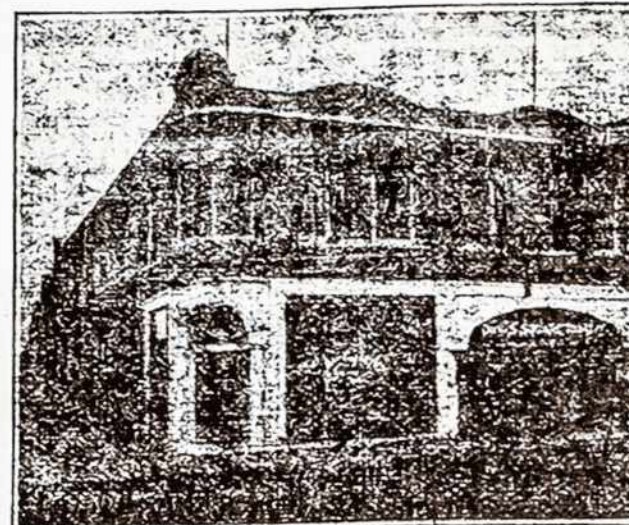
PS. Norint gauti kokį nors raštišką patarimą, reikia butinai pridėti dešimt atliepimo krasos ženklų (markę) Prusijoje 10 pf. Didž. Lietuvos 10 kap., Amerikoje 5 cent.

Skaitykit visi "Lietuvą."

Šiomis dienomis tapo atidaryta lietuvių banka vardu

New City Savings Bank

4601-03 So. Ashland Ave.

Su "Checking Account" dėl visų biznių. Už sudėtus pinigus į mūsų Banką duodame Chekių knygutę, iš kurios galima rašyti Chekius, kurie yra tinkanti visur.

Priimame pinigus ant uždejdimo ir mokame 3% nuo 1 d. Sausio ir nuo 1 d. Liepos.

Taipgi turime "Safety Deposit Vaults" (skrynelės dėl sudėdimo visokių brangenybių) po \$2.50 ir aukščiausias metams. Darome tikrą bankinį biznį. Skoliname pinigų ant visokių išlygų: ant mortgage, notų ir tt. General Fire Insurance Agency. Kožname pareikalavime išrašome Policy su paaiškinimu apie kaštus. Visiems yra gera proga atlikti savo reikalus mūsų Bankoje.

New City Savings Bank.

Savininkai namo ir Bankos viršininkai

G. L. UKSO, Pres., S. MARCINKIEWICZ, Vice-pres.
A. J. BIERZYNSKI, Cashier.

4601-03 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Telephone Yards 76

"LAISVOJI MINTIS"

Vienintelis mokslo ir literatūros iliustruotas laikraštis, talpinantis rimtus ir gerai apdirbtus straipsnius iš įvairių mokslo šakų: Historijos, Kultūros, Gamtos, Mokslo, Draugystės, Mokslo, ir t. t., lygiai ir originaliai parašytas apsakais iš mūsų gyvenimo.

Kaina metams \$2.00; pusl metų \$1.00; užsienį \$2.50

Kas, prisijusdamas mūsų prenumeratą, prisijus išskirpę ir šį apgarsinimą, tas gaus dovanas knygomis: užsirašantiems "L. Mintis" metams duodame knygų už \$1.00 užsirašantiems pusl metų už 50c.

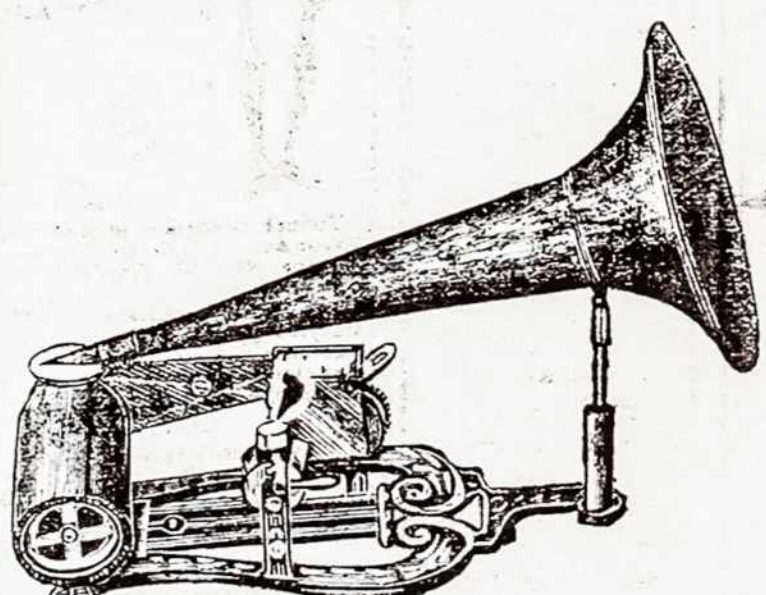
Paskubinkit—Dovanas neliagai tėsduosime.

Adresas:

"Laisvoji Mintis."

1401 N. Main Ave., Scranton, Pa.

Naujausias Importuotas Fonografas dykai!

Bus duotas kiekvienam, kas nupirks pas mus Rusišką Tabaką už \$6.00.

Nieko nuo jų daugiau nereikalaus, o tik kad patarumėt savo draugams pirkti iš mūsų firmos tabaką. Ši—ta Importuotas Fonografas yra padarytas iš geriausio metalo, turi didelę nikelinę trauką ir labai gerai skamba.

Turėdami mūsų Fonografa galite surengti namie puikų muzikos koncertą. Užsukite tik mašinėlę, uždešite violiuką ir gausite išgirsti visokias dainas, maršus ir kitokius daiktus. Klausant tai viską bus malonu ne tik jums ir jūsų šeimynai, bet ir jūsų pažįstamiems ir kaimynams. Mūsų Fonografas yra geriausias, koks tik dabar gali būti. Mes duodame jums ta Fonografa suvis dykai. Prisiškite tik 50c. markėmis ir mes atsiųsime jums geriausio Rusiško Tabako už \$6.00 ir tą Fonografa drauge su voleliais ir nurodymais, kaip reikia apsieiti. Apturėję tai per Express, užmokėsite likusius \$5.50.

Ši dovana yra suprantama ir puiki, nėra čia jokios rizikos, taigi naudokitės, pamatysite, kad busite užgandinti.

PASARGA: Prašome nesulyginti mūsų firmą su kitom.

ENGLISH ASIATIC TOBACCO CO.

111-115 E. 7-TH ST. Dept. 7. NEW YORK, N. Y.

VYRAI IŠGYDOMI | 5 DIENAS

Norint išgydyti kiekvieną vyrą sergantį išplėtimu lytinių dalių, struktūrą, užsikrečiamu krauju, nevaisingumu, šaltumu, padidėjusia lytinių dalių ligas, liečiančias vyrus. Šitas nuostabus pasiušinimas yra atvira visoms, kurie prašėdavo daug pinigų ant daktarų ir vaistų be jokios naudos ir mano noru yra padėtyti visiems kitiems žmonėms, kurie buvo gydomi daktarais ar daugiau daktarų be jokio pasisekimo, kad atstūri vieninteli būdą kuriuo mi tikrai išgydau.

Nemokėk už gydymą be naudos — mokėk už tikrą išgydymą.

At tikrai išgydau ligas skilvio, plaučių, kepenų ir inkstų, noris ir labai uždešiatas.

Slaptos Vyrų Ligos

Išgydoma greitai, tikrai ir su pilna slaptyste. Nerų nusilpėjimas, nupuolimas sveikatos, judumas stiprybės, nubėgimas kraujo, užsėdėjimas, išplėtimai šaltis.

Plaučių Ligos.

Duauja. Bronchitas ir kitos plaučių ligos tikrai išgydoma mano veltiu būdu. Širdies Ligos.

(Ištyrimas Dykai.)

Išgydo, kad būsim sveiki.

Motorų Ligos.

Vidurinės Ligos, skausmai strėnos, baltosios tekėjimas ir kitos ligos tikrai išgydomos. Užpakališkai daroma, išsivaldus ir nerviškos ligos motorų.

Kraujo Užnuodijimas

Ir visos odos ligos, kaip vėgėlės, piktos dėdės, tuosvės, ugniauly, bėrmoklės, sustiprinimo grynų, naikinauti nubėgimai, įsėdėjusios ligos.

AŠ KALBŲ LIETUVIAI.

Dr. ZINS 41 So. Clark St. Chicago.

(tarpe Randolph ir Lake)

Valandos Nuo 8 ryto iki 6 vakaro, Nedėliams nuo 9 ryto iki 4 po piet.

DOVANU

duosime kiekvienam naujausia importuota žaidžiamąją mašiną (fonografa).

Duosime kiekvienam, kas užsirašys pas mus už \$6.00 geriausio rusiško tabako, už tai, kad prie mūsų savo pažįstamiems patartų rudyti mūsų tabaką ir išdalyti mūsų cirkuliorius. Mūsų Fonografas yra geriausias iš visų žiniamų žmonių. Už tokį Fonografa už \$12.00, šis Fonografas padarytas iš geriausio metalo, turi didelę trauką ir puikius tyrus tonus išduoda. Turėdami mūsų Fonografa, kiekvienam laiku galite įsirengti namie puikų koncertą, klausyt žaidžiant visokias dainas, valsius, maršus ir kitokius muzikos dalykus.

Atsiųskite mums 50 centų pačios markėmis, o mes jums išsiųsime geriausio rusiško tabako vertės už \$6.00 ir Fonografa draug su rekordais ir nurodymais kaip vartoti. Expressu damokėsite likusius \$5.50. Namie galite išbandyti mūsų tabaką ir Fonografa ir persitikinti, kaip jie yra geri, o jau jums nepatiktų, tai galite sugrąžinti mums tavorą, o mes jums atiduosime pinigų.

Kad jusų pinigai neprazus, užtikiname kauceja \$2,000.00, sudėta Amerikos valdžiai.

Russian Tobacco Co.

343 East 9th St., New York, N. Y.

DOVANOS! DOVANOS!

Kukuojantis laikr.

padirbintas iš užbrėžto gudo, musa valandų ir pusvalandžių ir sykiu pasirodo gęgute ir kukuoja. Toks laikrodis papuošia namą.

Magišku paveikslų mašina

yra geriausia to išdarbo kūrą kožnas gali operuoti. Turėdami tą mašiną kožnam laike gali parengti perstantį magišku paveikslų, prie ko gali pateikti linksmi laika. Sykiu su mašina prisijusiam paveikslui ir pamokinimui kaip su ja apsieiti.

Importuota Koncertinė Armonika.

Ant 110 balsų, grynai pleniniai liežuveliai, kurie išduoda gražų balsą. Tos armonikos yra geriausio išdarbo to rusiškos.

Muzikališkas Alkubas.

Atidarg ta albumų išgirsti muziką, kurios balsas išsina iš vidaus paslepto instrumentu. Tame albume gali patalpinti visokias fotografijas, o kam tikrai parodysit tą albumą, tas nusistebės išgirdęs muziką, nematydamos instrumento, o podraug yra geras išvaizdos daiktas kiekvienam žmogui.

Spausdinimui mašina.

Ant mūsų mašinos galite spausdinti visokios rūšies laiškus, prie draugų, visokias skaitlines ir t. t. Turėdami mūsų mašiną apsaugosit padaryme daugybės klaidų laiškuose.

Laikrodelis.

Ant 17 akmenų, paauksuotas 18 karato auksu, gvanantuotas ant 20 metų. Moteriškas arba vyriškas.

EUROPE IMPORTING TOBACCO COMPANY

32 Union Square East, New York.

VYRAM TIKTAI IREJIMAS DYKAI

kas gali būti mirtis

GALERIJOJ MOKSLO

344 SO. STATE ST. CHICAGO, ILL.

near Harrison St.

Zingidimai Patologijos Zingidimai Osteologijos Zingidimai Gromatologijos Organo

Tirinė pradžia ir išsivystymas 7 metų Rases nuo Lepso iki drabui. Prancūzų Keistumas Gamtos. Zingidimus ir Mikroskopus.

Tirinė izolekologijos ir palistuvystės, perstatytas gyvo didumo figūros, sveikatos ir ligoties įdėjimais. Laisvą išsivystymą atskleidžia visokius klausimus. Didžiausia proga savo gyvenimui.

INŽENGA DYKAI

Atidarg kasdien nuo 8 ryto iki vidurnakties

LIUOSA GALERIJA MOKSLO

344 So. State St. CHICAGO, ILL.

Dr. O. C. HEINE

DENTISTAS

OFISAS—Kampus 31 ir So. Halsted gat.

(Byvusias Vyrų aptiekos) CHICAGO, ILL.

Daktaras E. G. Scholer

Room 1020 Masonic Temple

State and Randolph Sts., CHICAGO.

Garsus Vokiečių kroniškių ligų gydytojas. Su užsindintoms ligoms, atleik ar rašyk lietuviškai ar vokiškai.

KOŽNAS GAUS DYKAI

kuris prisijus keltą markę, mūsų No. 3 kataloge, didžiausią lietuvišką kalbą, 64 didelį puslapį. Jame telpa aprašymai suvirė 200 ligų, vyrų, moterų ir vaikų, pasako nuo ko jos prasideda, kaip jas pažinti, kaip nuo jų apsaugoti, kokias gyduotes naudoti, kokios jos priekuroja ir kur jas gauti. Paviekliai ir procesų ypatybių krepančių ir gydančių mūsiu. Perfumų, Elektro-gydančių aparatų, Robertų išsivystymu, Monų, Pajung, Stokų, Drukų, jany, Mašinių, Armonikų, Koncertinių, Brity, Pavirdevinių ir kitai kitokių kožnam reikalingų dalykų. Iškirpti šitą apgaus.

Intimą ir prisijus, moka, o tuojais gausi visą dyką katalogą.

JOHN'S SUPPLY, MFG. CO.

430-436 SO. OAKLEY AVE., CHICAGO, ILL.

Valandos Nuo 8 ryto iki 6 vakaro, Nedėliams nuo 9 ryto iki 4 po piet.

BUK VYRAS

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....

Adresas:..... Steitas:.....